מעל כסא המלכים אשר
אתו בכל ושנא את בגדי
כלאו אבל לחם תמיד
לפניו כל ימי חייו וארחות
ארחות תמיד נתנה לו מאת
המלך דבר יום ביומו כל ימי
חייו

סדר הפטרות של שני
אלף ושמונים שנות
ושלשים וארבע עדה

חזון לישעיהו בן אמוץ אשר
חזה על יהודה וירושלם
בימי עזיהו יותם אחז וחזקיהו
מלכי יהודה שמעו שמים
והאזיני ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם
פשעו בי ידע שור קנהו
וחמור אבוס בעליו ישראל
לא ידע עמי לא התבונן
הוי גוי חטא עם כבד עון
זרע מרעים בנים משחיתים
עזבו את יהוה נאצו את
קדוש ישראל נזרו אחור
עלמה תכו עוד תוסיפו
סרה כל ראש לחלי וכל
לבב דוי מכף רגל ועד

ראש אין בו מתם פצע
וחבורה ומכה טרי לא זורו
ולא חבשו ולא רככה
בשמן ארצכם שממה
עריכם שרפות אש אדמתכם
לנגדכם זרים אכלים אתה
ושממה כמהפכת זרים
ונותרה בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה בעיר
נצורה לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמרה דמינו
שמעו דבר יהוה
קצינ סדם האזינו תורת
אלהינו עם עמרה למה לי
רב זבחיכם יאמר יהוה
שבעתי עלות אילים וחלב
מריאים ודם פרים וכבשים
ועתודים לא חפצתי כי
תבאו לראות פני מי בקש
זאת מידכם רמס חצרי לא
תוסיפו הבי מנחת שוא
קטרת תועבה היא לי חדשים
ושבת קרא מקרא לא אוכל
און ועצרה חדשיכם
ומועדיכם שנאה נפשי היו
עלי לטרח נלאיתי נשא

וכפר שבם כפיכם אעלים
עיני ממכם גם כי תרבו תפלה
אינני שמע ידיכם דמים
מלאו רחצו הזכו הסירו רע
מעלליכם מנגד עיני חדלו
הרע למדו היטב דרשו
משפט אשרו חמוץ שפטו
יתום ריבו אלמנה
לכו נא ונוכחה
יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם
כשנים כשלג לבינו אם
יאדימו כתולע כצמר יהיו
אם תאבו ושמעתם טוב
הארץ תאכלו ואם תמאנו
ומריתם חרב תאכלו כי פי
יהוה דבר
איכה היתה לזונה
קריה נאמנה מלאתי משפט
צדק לילין בה ועתה מרצחים
כספך היה לסיגים סבאך מ
מהול במים שריך סוררים
וחברי גנבים כלו אהב שחד
ורדף שלמים יתום לא ריב
ישפטו וריב אלמנה לא
יבוא אליהם
לכן נאם האדון יהוה צבאות
אבירי ישראל הוי אנחם

ואין קישר ז׳ לאשיכרו למרכמיה כרש עמלה
לגמוה לגיחה ס׳

אל חד יו׳ ומשוה דיחד ריגר לא יוכלו ענו ויקם כ׳ שוה הדיה נכון ופסל שני עלון עלו ויעל כשון ונסב הגבול שלוח
מר במריאית אלהים ויילכו ומובדיו ומבי ארוים שלח אמיך האמוקן עד שיעוה ס׳ וכל אל חד הכרמל ובוסמון : בגרשמו
בו ועלמי נטשת כי מרשחיה ביתי מל׳ ג׳

מִצָּרָיו וְאַנְקָמָה מֵאוֹיְבָי׳
וְאַשִּׁיבָה יָדִי עָלֶיךָ וְאֶצְרוֹף
כַּבֹּר סִיגֶיךָ וְאָסִירָה כָּל
בְּדִילֶיךָ׃ וְאָשִׁיבָה שֹׁפְטַיִךְ
כָּרִאשֹׁנָה וְיֹעֲצַיִךְ כְּבַתְּחִלָּה
אַחֲרֵיכֵן יִקָּרֵא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק
קִרְיָה נֶאֱמָנָה׃ צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט
תִּפָּדֶה וְשָׁבֶיהָ בִּצְדָקָה׃ ש
וְשֶׁבֶר פְּשָׁעִים וְחַטָּאִים
יַחְדָּו וְעֹזְבֵי יְהוָה יִכְלוּ׃ כִּי
יֵבֹשׁוּ מֵאֵילִים אֲשֶׁר חִמַּדְתֶּם
וְתַחְפְּרוּ מֵהַגַּנּוֹת אֲשֶׁר
בְּחַרְתֶּם׃ כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה
נֹבֶלֶת עָלֶהָ וְכַגָּנָה אֲשֶׁר מַיִם
אֵין לָהּ׃ וְהָיָה הַחָסֹן לְנֹעֶרֶת
וּפֹעֳלוֹ לְנִיצוֹץ וּבָעֲרוּ
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וְאֵין מְכַבֶּה׃
הַדָּבָר אֲשֶׁר חָזָה
יְשַׁעְיָהוּ בֶּן אָמוֹץ עַל
יְהוּדָה וּירוּשָׁלִָם׃ וְהָיָה׃
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה
הַר בֵּית יְהוָה בְּרֹאשׁ הֶהָרִים
וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת וְנָהֲרוּ אֵלָיו
כָּל הַגּוֹיִם׃ וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים
וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר
יְהוָה אֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־
יְהוָה מִירוּשָׁלִָם׃ וְשָׁפַט בֵּין
הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים
וְכִתְּתוּ חַרְבוֹתָם לְאִתִּים׃
וַחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא
יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרֶב וְלֹא
יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה׃

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר
יְהוָה׃ כִּי נָטַשְׁתָּה עַמְּךָ בֵּית
יַעֲקֹב כִּי מָלְאוּ מִקֶּדֶם
וְעֹנְנִים כַּפְּלִשְׁתִּים וּבְיַלְדֵי
נֵכָרִים יַשְׂפִּיקוּ׃ וַתִּמָּלֵא
אֶרֶץ־כֶּסֶף וְזָהָב וְאֵין קֵצֶה
לְאֹצְרֹתָיו וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ
סוּסִים וְאֵין קֵצֶה לְמַרְכְּבֹתָיו׃
וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ אֱלִילִים לְ
מַעֲשֵׂה יָדָיו יִשְׁתַּחֲוֶה לְ
אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו׃
וַיִּשְׁחַ אָדָם וַיִּשְׁפַּל אִישׁ
וְאַל תִּשָּׂא לָהֶם כִּי אֵינֶנּוּ׃
וְהָטְמֵן בֶּעָפָר מִפְּנֵי פַחַד
יְהוָה וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ׃ עֵינֵי
גַבֹהוּת אָדָם שָׁפֵל וְשֹׁחַ רוּם
אֲנָשִׁים וְנִשְׂגַּב יְהוָה לְבַדּוֹ
בַּיּוֹם הַהוּא׃
כִּי יוֹם לַיהוָה צְבָאוֹת

עַל כָּל־גֵּאֶה וָרָם וְעַל כָּל־
נִשָּׂא וְשָׁפָל׃ וְעַל כָּל־אַרְזֵי
הַלְּבָנוֹן הַרָּמִים וְהַנִּשָּׂאִים
וְעַל כָּל אַלּוֹנֵי הַבָּשָׁן׃ וְעַל כָּל
הֶהָרִים הָרָמִים וְעַל כָּל־
הַגְּבָעוֹת הַנִּשָּׂאוֹת׃ וְעַל כָּל־
מִגְדָּל גָּבֹהַּ וְעַל כָּל חוֹמָה
בְּצוּרָה׃ וְעַל כָּל אֳנִיּוֹת
תַּרְשִׁישׁ וְעַל כָּל שְׁכִיּוֹת
הַחֶמֶד׃ וְשַׁח גַּבְהוּת הָאָדָם
וְשֻׁפַּל רוּם אֲנָשִׁים וְנִשְׂגַּב
יְהוָה לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃
וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יַחֲלֹף׃ וּבָאוּ
בִּמְעָרוֹת צוּרִים וּבִמְחִלּוֹת
עָפָר מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר
גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃
בַּיּוֹם הַהוּא יַשְׁלִיךְ הָאָדָם
אֶת אֱלִילֵי כַסְפּוֹ וְאֶת
אֱלִילֵי זְהָבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ לוֹ
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַחְפֹּר פְּרֹת
וְלַעֲטַלֵּפִים׃ לָבוֹא בְּנִקְרוֹת
הַצֻּרִים וּבִסְעִפֵּי הַסְּלָעִים
מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה וּמֵהֲדַר
גְּאוֹנוֹ בְּקוּמוֹ לַעֲרֹץ הָאָרֶץ׃
חֹדֶל לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר
נְשָׁמָה בְּאַפּוֹ כִּי בַמֶּה נֶחְשָׁב
הוּא׃

כי חנה חמה ארון ותוה עבאות
מסיר מירושלם ומיהודה
משען ומשענה כל משען
לחם וכל משען מים גבור
ואיש מלחמה שופט ונביא
וקוסם וזקן שר חמשים
ונשוא פנים ויועץ וחכם
חרשים ונבון לחש ונתתי
נערים שרים עליהם
ומשלו בם ונגש העם איש
ביאשו איש בר עזו ורהבו
הנער בזקן והנקל בנכבד
כי יתפש איש באחיו בית
אביו שמלה לכה קצין
תהיה לנו והמכשלה הזאת
תחת ידך ישא ביום ההוא
לאמר לא אהיה חבש
ובביתי אין לחם ואין שמלה
לא תשימני קצין עם כי
כשל יהודה וירושלם
נפלה כי לשונם ומעלליהם
אל יהוה למרות עינו כבודו
הכירת פניהם ענתה בם
וחטאתם כסדם הגידו לא
כחדו אוי לנפשם כי גמלו
להם רעה אמרו צדיק כי
טוב כי פרי מעלליהם

יאבלו אוי לרשע רע כי
גמול ידיו יעשה לו עמי
נגשיו מעולל ונשים משלו
בו עמי מאשריך מתעים
דרך ארחותיך בלעו
נצב לריב יהוה
ועמד לדין עמים יהוה
במשפט יבוא עם זקניו עמו
ושריו ואתם בערתם הכרם
גזלת העני בבתיכם מדכא
תדכאו עמי ופני עניים
תטחנו נאם אדני יהוה
צבאות
ואמר יהוה יען כי
גבהו בנות ציון ותלכנה
נטות גרון ומשקרות עינים
הלוך וטפף תלכנה ורגליהם
תעכסנה ושפח ארני
ס ק ר ד בנות ציון ויהוה
פתחן יערה ביום
ההוא יסיר אדני את
תפארת עכסיסיהן
והשהרנים חגטפות
והשירות והרעלות
הפארים והצעדות והקשרים
והבתים הנפש והלחשים
הטבעות ונזמי האף

חגיגות והמעטפות
והמלטפות והרדידים
והמגלים והסדינים והצנופות
והדרתים והיהלמים
המקזעות והבשמים
והלחשים והטבעת
ונזם באזן
והרעיה
בגדי המשי
והמצנפת והרדיד
ויהי תחת בשם
מק יהיה ותחת חגורה נקפה
ותחת מעשה מקשה קרחה
ותחת פתיגיל מחגרת שק
כי תחת יפי מתוך בחרב
יפלו וגבורתך במלחמה
ואנו ואבלו פתחיה ונקתה
לארץ תשב וחזיקו
שבעה נשים באיש אחד
ביום ההוא לאמר לחמנו
נאכל ושמלתינו נלבש רק
יקרא שמך עליו אסף
חרפתנו ביום ההוא
יהיה צמח יהוה לצבי
ולכבוד ופרי האדמה לגאון
ולתפארת לפליטת ישראל
והיה הנשאר בציון והנותר
בירושלם קדוש יאמר לו
כל הכתוב לחיים בירושלם
אם רחץ אדני את צואת
בנות ציון ואת דמי ירושלם
יהיה מקרב בה ברוח משפט
וברוח בער
כל נוה הר ציון וכל מקראיה

לחן ד׳ קמיטין בעב לריב יהוה ויקריא אל השמים
מ׳ על דלא מטלדין ותמטרוק ב׳ והרמישקיל
ותמרטל וחנטרוקיה׳ ס׳

ליב ה׳ קמיטין ויהיה מריבאו אמרו בעב לריב יהוה ויקריא לריב באיש אמר יחפץ לריב עמקא אל ומכא
ליב מדרי ומדי לשמטן יהוה ולריבו׳ ס׳ ראת דמי ב׳ אמ׳ לא אות דמי נטרוק ואוכדמי ושטרולמי מרשלמי ו׳ ס׳

חקדוש ב׳ מל׳ ושמעתון וידבר אל קדיה ואל
ויכו בהון איש ואמרו אנשי בית שמש ויבאו
עבאוהי׳ ס׳

ואדוה ו׳ ויפקדם בבוקר ובקום במלכם ויקן ויאבל את מספר רעטר ושבי מרושלם כמרים ויהוה עבאות עליכל
ישראל בהון ישראל׳ ס׳ ב׳ מל׳ בלישני מטע שעדרכי ואדיה שעשרעם יום ודם׳ ס׳

שנו ומסן עשוונה אשי׳
לחבה לילה בם על כבוד חפה׳
וסבה תחיה לצל ומס מחרב
ולמחסה ולמסתור מזרם מ׳
ומטר׳
אשרה נא לירדן שירת דודי
לכרמו כרם היה לידיד בקרן
בן שמן ויעיקהו וסקלהו
ויטעהו שורק ויבן מגדל׳
בתוכו גם יקב חצב בו ויקו
לעשות ענבים ויעשו באשים
ועתה יושב ירושלם ואיש
יהודה שפטו נא בינו ובין
כרמי מה לעשות עוד
לכרמי ולא עשיתי בו מדוע
קויתי לעשות ענבים ויעש
באשים ועתה אודיעה נא
את אשר אני עשה
לכרמי הסר משוכתו והיה
לבער פרץ גדרו והיה למרמס
ואשיתהו בתה לא יזמר ולא
יעדר ועלה שמיר ושית יעל
הענים אצוה מהמטיר עליו
מטר׳ כי כרם יהוה עבאות
בית ישראל ואיש יהודה
נטע שעשועיו ויקו למשפט
והנה משפח לצדקה והנה

עעקה׳ הוי מגיעי
בית בבית שדה בשדה
יקריבו עד אפס מקום׳
והושבתם לבדכם בקרב
הארץ כאזני יהוה צבאות
אם לא בתים רבים לשמה
יהיו גדלים וטובים מאין
יושב׳ מי עשרת עמדי ברס
ועשובת אחת זרע חמר
ועשה איפה׳
הוי משכימי בבקר שכר
ירדפו מאחרי בנשף יין
יד לוקם והנה כנור ונבל תף
וחלל ויין משתיהם ואת
פעל יהוה לא ביטו ומעשה
ידיו לא ראו לכן גלה עמי
מבלי דעת וכבודו מתי רעב
והמונו צחה צמא לכן
הרחיבה שאול נפשה ופערה
פיה לבלי חק וירד הדרה
והמונה ושאונה ועליזה
ושח אדם ושפל איש
ועינים גבהים תשפלנה ושפל
יהוה צבאות במשפט
הקדוש נקדש בצדקה׳
ורעו כבשים כדברם וחרבות
מחוסנים יאכלו׳ הוי מגיעי

חעון בחבלי השוא וכעבות
העגלה חטאה׳ האמרים
ימהר יחיש מעשהו למען
נראה ותקרב ותבואה עצת
קדוש ישראל ונדעה׳
הוי אמרים לרע
טוב ולטוב רע שמים חשך
לאור ואור לחשך שמים
מר למתוק ומתוק למר׳
הוי חכמים בעיניהם
ונגד פניהם נבונים׳ הוי
גבורים לשתות יין ואנשי
חיל למסך שכר מצדיקי
רשע עקב שחד וצדקת
צדיקים יסירו ממנו׳
לכן כאכל לשון
לשון אש וחש שלהבה
ירפה שרשם כמק יהיה
ופרחם כאבק יעלה כי
מאסו את תורת יהוה
צבאות ואת אמרת קדוש
ישראל נאצו׳ על כן חרה
אף יהוה בעמו ויט ידו עליו
והכהו והרעשו ההרים ותהי
נבלתם כסחה בקרב חוצות
בכל זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה׳ ונשא נס לגוים

ולא עשיתי ב׳ מל׳ למעוז עדי חשוש ו׳ מ׳ אודישו
ב׳ ומל׳ ושמעו ישעיה׳ ס׳

בכרשפע ו׳ יגעש לא ויעשו לא הגעש לא ומכאו פגים ובצו יהוה עליכם לא יקמו ודרך עגלים שאת פני רשע לא מטב
שמה מחור ס׳ תמלאוה ירמלאון׳ ביום הר׳ ואוי מהי שפט עגלי׳ ס׳ מיום ב׳ חרבות מחוץ עליהם ארמלה׳ ס׳

מרחוק ושרק לומק עד
הארץ וחנחמחרח קלבוא
אוזעוף ואוזבו שלבו לא
נטס ול אויישן ולא נפתח
אזור חלציו ולא נתק
שרוך נעלו אשר חציו
שנוסס וכלכ שתניו ידכות
פרסות סוסיו כצר נחשבו
ונגלו כסופה שאנה לו
כלביא ושאג ככפירים
וינחם ויאחז טרף ופליט
ואין מציל וינהס עליו ביום
ההוא כנהמתם ונבט לארץ
והנה חשך צר ואור חשך
בעריפיה
בשנת מות המלך עזיהו
וארא את אדני ישב על
כסא רם ונשא ושולין
מלאים את היכל שרפים
עמדים ממעל לו ששה
כנפים ששה כנפים לאחד
בשתים יכסה פניו ובשתים יעופף
ובשה רגליו ובשתים יעופף
וקרא זה אל זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יהוה צבאות
מלא כל הארץ כבודו:
ויענו אמות הספים מקול
הקורא והבית יתמלא עשן
ואמר אוי לי כי נדמיתי
איש טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפתים
אנכי יושב כי את המלך
יהוה צבאות ראו עיני
אלי אחד מן השרפים ובידו
רצפה במלקחים לקח מעל
המזבח ונגע על פי ואמר
הנה נגע זה על שפתיך וסר
עונך וחטאתך תכפר
ואשמע את קול אדני אמר
את מי אשלח ומי ילך לנו
ואמר הנני שלחני ואמר
לך ואמרת לעם הזה שמעו
שמוע ואל תבינו וראו ראו
ואל תדעו השמן לב העם
הזה ואזניו הכבד ועיניו
השע פן יראה בעיניו
ובאזניו ישמע ולבבו יבין
ושב ורפא לו ואמר עד אשר
אדני ואמר עד אשר אם
שאו ערים מאין יושב
ובתים מאין אדם והאדמה
תשאה שממה ורחק יהוה
את האדם ורבה העזובה
בקרב הארץ ועוד בה
עשרה ושבה והיתה
לבער כאלה וכאלון אשר
בשלכתם מצבתם זרע
קדש מצבתה
ויהי בימי אחז בן יותם בן
עזיהו מלך יהודה עלה רצין
מלך ארם ופקח בן רמליהו
מלך ישראל ירושלם ל
למלחמה עליה ולא יכל
להלחם עליה ויגד לבית
דוד לאמר נחה ארם על
אפרים ויתע לבבו ולבב עמו
כנעץ העצים מפני רוח
ויאמר יהוה אל ישעיהו
צא נא לקראת אחז אתה
ושאר ישוב בנך אל קצה
תעלת הברכה העליונה אל
מסלת שדה כבס ואמרת
אליו השמר והשקט אל
תירא ולבבך אל ירך משני
זנבות האורות החרים
האלה בחרי אף רצין וארם
ובן רמליהו יען כי יעץ
עליך ארם רעה אפרים ובן
רמליהו לאמר נעלה
ביהודה ונקיצנה ונבקעה
אלינו ונמליך מלך בתוכה

שנים ג׳ אשר חציו שנים חיך שנים
חיני בשר שנים עד גדלי ריקמיה: ס׳:

והאדמה ב׳ לא רכשם והאדמה לא יתקשר
ובולד והאדמה רכשם אמה שממה: ס׳:

המלך יהוה ב׳ ושאר שון כי אנו חייבים לפני:
ויכבד ל׳ אנו ישנו ושאר ישמו רשעו: ס׳:

ויגד כי׳ ושמעו לאבית לשקוד לבן לומר לחזיק לבן לומר לחזיק למלך לחזיק ישרמו חיקון בעבי ויגד לו בית עבוד לחזיק ידעלה גוד דרך ואמרה חבורין כמה עשרה ישלמה כי מה אמרה דשלקן
לבשר ויחדו: ס׳: ועוד ה׳ ראש פסוק עשרה אזרמיה ראמיל רבון אמי מיבר מיבר ואון שרמיה: ס׳:

את בן בבל׃
כה אמר ארני יחוה
לא תקום ולא תהיה כי
ראש ארם דמשק וראש
דמשק רצין ובעוד ששים
וחמש שנה יחת אפרים
מעם וראש אפרים שמרון
וראש שמרון בן רמליהו
אם לא תאמינו כי לא
תאמנו׃ ויסף יחוה
דבר אל אחז לאמר׃ שאל
לך אות מעם יחוה אלהיך
העמק שאלה או הגבה
למעלה׃ ויאמר אחז לא
אשאל ולא אנסה את
יחוה׃ ויאמר שמעו נא
בית דוד הכמעט מכם הלאות
אנשים כי תלאו גם את
אלהי׃ לכן יתן ארני הוא
לכם אות הנה העלמה הרה
וילדת בן וקרא את שמו
עמנו אל׃ חמאה ודבש
יאכל לדעתו מאוס בר ע
ובחור בטוב מי בטרם ידע
הנער מאס בר ע ובחר בטוב
תעזב האדמה אשר אתה
קץ מפני שני מלכיה יביא

יחוה עליך ועל עמך ועל
בית אביך ימים אשר לא
באו למיום סור אפרים
מעל יהודה את מלך אשור׃
והיה ביום ההוא ישרק יחוה
לזבוב אשר בקצה יאורי
מצרים ולדבורה אשר
בארץ אשור׃ ובאו ונחו
כלם בנחלי הבתות ובנקיקי
הסלעים ובכל הנעצוצים
ובכל הנהלים׃ ביום ההוא
יגלח ארני בתער השכירה
בעברי נהר במלך אשור
את הראש ושער הרגלים
וגם את הזקן תספה׃
והיה ביום ההוא
יחיה איש עגלת בקר
ושתי צאן׃ והיה מרב עשות
חלב יאכל חמאה כי חמאה
ודבש יאכל כל הנותר בקרב
הארץ׃ והיה ביום ההוא
יהיה כל המקום אשר יהיה
שם אלף גפן באלף כסף
לשמיר ולשית יהיה׃ בחץ
וקשת יבואו שמה כי
שמיר ושית תהיה כל הארץ׃

וכל החרים אשר במעדר
יעדרון לא תבוא שמה
יראת שמיר ושית והיה
למשלח שור ולמרמס
שה׃
ויאמר יחוה אלי קחלך
גלון גדול וכתב עליו
בחרט אנוש למהר שלל
חש בז׃ ואעידה לי עדים
נאמנים את אוריה הכהן
ואת זכריהו בן יברכיהו׃
ואקרב אל הנביאה ותהר
ותלד בן ויאמר יחוה אלי
קרא שמו מהר שלל חש בז׃
כי בטרם ידע הנער קרא
אבי ואמי ישא את חיל
דמשק ואת שלל שמרון
לפני מלך אשור׃
ויסף יחוה דבר
אלי עוד לאמר׃ יען במאס
העם הזה את מי השלח
החלכים לאט ומשוש את
רצין ובן רמליהו׃ ולכן הנה
ארני מעלה עליהם את מי
הנהר העצומים והרבים את
מלך אשור ואת כל כבודו
ועלה על כל אפיקיו והלך

ראש ב׳ עליך העלי רשקוראל פרי׃ ס׃
פרשה ב׳ משלת משלת משלת׃ ס׃

וראש לא וראש פתשם אכזר וראש אחר בא וראש הם לשחת בחיר וראש לו חפר וראש עבל לפסר וראש ומשק
וראש אפריים שמש בר וראש עגב וראב וראש דגן וראש ענבים וקבל׃ ותרין וראש ומני בחיר ן זר עניים ומדרים

ראש ב׳ ומימטרין חמאה וחכש יאכל כי
בטרם ידע הנער כי אם אמאס מחי ומיאסי׃ ס׃

ולא יקום ל׳ עמו עשו ואיש שכב לא יעשר
ישרש על בחנו: ס׳

לאמר לו גלעד לאבשלום הרלכים חטין לאט
וחמלך לאט חרעבו מקרו: ס׳

ולכן ה׳ וסרמסוון עבדמלך לעשות מעבי
רחמיו: ס׳

עַל בְּלוּדוֹתָיו וְחָלַף בִּיהוּדָה
שָׁטַף וְעָבַר עַד צַוָּאוֹר יִגִּיעַ
וְהָיָה מִטּוֹת כְּנָפָיו מְלֹא רֹחַב
אַרְצְךָ עִמָּנוּאֵל

הָרֹעוּ עַמִּים וְחַתּוּ
וְהַאֲזִינוּ כָּל מַרְחַקֵּי אָרֶץ
הִתְאַזְּרוּ וְחַתּוּ הִתְאַזְּרוּ וְחַתּוּ
עִצּוּ עֵצָה וְתֻפָר דַּבְּרוּ דָבָר
וְלֹא יָקוּם כִּי עִמָּנוּ אֵל

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
אֵלַי כַּחֲזֹק הַיָּד וְיִסְּרֵנִי
מִלֶּכֶת בְּדֶרֶךְ הָעָם הַזֶּה לֵאמֹר
לֹא תֹאמְרוּ קָשֶׁר לְכֹל אֲשֶׁר יֹאמַר הָעָם הַזֶּה
קָשֶׁר וְאֶת מוֹרָאוֹ אַל תִּרְאוּ
וְלֹא תַעֲרִיצוּ אֶת יְהוָה
צְבָאוֹת אֹתוֹ תַקְדִּישׁוּ וְהוּא
מוֹרַאֲכֶם וְהוּא מַעֲרֶצְכֶם
וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף
וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לְשֵׁנֵי בָתֵּי
יִשְׂרָאֵל לְפַח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלִָם וְכָשְׁלוּ בָהֶם רַבִּים
וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ וְנוֹקְשׁוּ
וְנִלְכָּדוּ צוּר תְּעוּדָה
חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמּוּדָי וְחִכִּיתִי
לַיהוָה הַמַּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית
יַעֲקֹב וְקִוִּיתִי לוֹ הִנֵּה אָנֹכִי

ותשמיהו ב׳ לא תבולו ותשמחו ושמחתם אני
אור ישרתה ואין ה׳ עמו ישרתים: ס׳

וְהַיְלָדִים אֲשֶׁר נָתַן לִי יְהוָה
לְאוֹתוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל
מֵעִם יְהוָה צְבָאוֹת הַשֹּׁכֵן
בְּהַר צִיּוֹן וְכִי יֹאמְרוּ
אֲלֵיכֶם דְּרֹשׁוּ אֶל הָאֹבוֹת
וְאֶל הַיִּדְּעֹנִים הַמְצַפְצְפִים
וְהַמְּהַגִּים הֲלוֹא עַם אֶל
אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ בְּעַד הַחַיִּים
אֶל הַמֵּתִים לְתוֹרָה וְלַתְּעוּדָה
אִם לֹא יֹאמְרוּ כַּדָּבָר הַזֶּה
אֲשֶׁר אֵין לוֹ שָׁחַר וְעָבְרָה
בָּהּ שָׁחוֹר עָיֵף וְהָרָעֵב
וְהִתְקַצַּף וְקִלַּל בְּמַלְכּוֹ
וּבֵאלֹהָיו וּפָנָה לְמַעְלָה וְאֶל
אָרֶץ וְהִנֵּה צָרָה וַחֲשֵׁכָה
מְעוּף צוּקָה וְאֹפֶל מִנְדָּחָה
כִּי לֹא מוּעָף לַאֲשֶׁר מוּצָק
לָהּ כָּעֵת הָרִאשׁוֹן הֵקַל
אַרְצָה זְבֻלוּן וְאֶרֶץ נַפְתָּלִי
וְהָאַחֲרוֹן הִכְבִּיד דֶּרֶךְ הַיָּם
עֵבֶר הַיַּרְדֵּן גְּלִיל הַגּוֹיִם הָעָם
הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר
גָּדוֹל יֹשְׁבֵי בְאֶרֶץ צַלְמָוֶת
אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם הִרְבִּיתָ הַגּוֹי
לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה שָׂמְחוּ
לְפָנֶיךָ כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר
כַּאֲשֶׁר יָגִילוּ בְּחַלְּקָם שָׁלָל

לבדרשי ב׳ וחיה לדרש ואחיה לפשוטו: ס׳
ולמוקשי ב׳ ומיוחדים ערי ולעוקשי ושמחים:

כִּי אֶת עֹל סֻבָּלוֹ וְאֶת מַטֵּה
שִׁכְמוֹ שֵׁבֶט הַנֹּגֵשׂ בּוֹ הֲחִתֹּתָ
כְּיוֹם מִדְיָן כִּי כָל סְאוֹן סֹאֵן
בְּרַעַשׁ וְשִׂלְמָה מְגוֹלָלָה
בְּדָמִים הָיוּ לִשְׂרֵפָה
מַאֲכֹלֶת אֵשׁ כִּי יָלַד יָלַד לָנוּ
בֵּן נִתַּן לָנוּ וַתְּהִי הַמִּשְׂרָה עַל
שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא
יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִי עַד שַׂר
שָׁלוֹם לְמַרְבֵּה הַמִּשְׂרָה
וּלְשָׁלוֹם אֵין קֵץ עַל כִּסֵּא
דָוִד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהָכִין
אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט
וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
קִנְאַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה
זֹאת דָּבָר שָׁלַח
אֲדֹנָי בְּיַעֲקֹב וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל
וְיָדְעוּ הָעָם כֻּלּוֹ אֶפְרַיִם
וְיֹשֵׁב שֹׁמְרוֹן בְּגַאֲוָה וּבְגֹדֶל
לֵבָב לֵאמֹר לְבֵנִים נָפָלוּ
וְגָזִית נִבְנָה שִׁקְמִים גֻּדָּעוּ
וַאֲרָזִים נַחֲלִיף וַיַּשְׂגֵּב יְהוָה
אֶת צָרֵי רְצִין עָלָיו וְאֹיְבָיו
יְסַכְסֵךְ אֲרָם מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים
וְפָלְשׁוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה בְּכָל
זֹאת לֹא שָׁב אַפּוֹ וְעוֹד יָדוֹ

וחולליו ב׳ חסר אנכי וחולליו חאלה זה בעצם
ובמ׳ חכמים חולליו שמחון: ס׳

מדין ג׳ מדין וסכסה ישמי על מדין להקוות מדין אליס ואיטן בתלת לשמין • ואשור גבולוכמה • לעריה בגבולת
יסב בגלת עמיס מטב אוטו ודעמות כ׳ לבבולהון שמו מל׳ • ולהמריות ב׳ בגיס לא מעון הנני שמו פני׳ • ס׳

לאש ב׳ והוה אורי ישראל חנני טנן דיטרי בפון
פיס למחוליס ועבמיס לאש׳ • ס׳

נטוחה׳ והעם לא שב עד׳
המכהו ואת יחוה צבאות לא
דרשו׳ ויכרת יחוה 9,13
מישראל ראש וזנב כפה
ואגמון וסוף אחד׳ זקן ונשוא
פניס הוא הראש ונביא מורה
שקר הוא הזנב׳ ויהיו מאשרי
השעה המתעים ומאשריו
מבלעים׳ עלבן על בחוריו
לא ישמח ארמן ואת יתומיו
ואת אלמנתיו לא ירחם׳ כי
כלו חנף ומרע ובל פה דבר
נבלה׳ בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו נטוי׳ כי כבערה
כאש תשתה שמיר ושית
תאכל׳ ות בסבכי היער
ויתאבכו באות עשן בעבות
יהוה צבאות נעתם ארץ
ויהי העם כמאכלת אש
איש את אחיו לא יחמלו׳
ויגזר על ימין ורעב ואכל
על שמאול ולא תשבענה איש
בשר זרעו יאכלו׳ מנשה
את אפרים ואפרים את מנשה
יחדו׳ הם על יהודה בכל
זאת לא שב אפו ועוד
ידו נטויה׳

חויה חקקים חקקו
און וכתבים עמל כתבו׳
להטות מדין דלים ולגזל
משפט עני עמי לחיות
אלמנות שללם ואת יתומים
יבזו׳ ומה תעשו ליום פקדה
ולשואה ממרחק תבואו
על מי תנוסו לעזרה ואנה
תעזבו כבודכם׳ בלתי כרע
תחת אסיר ותחת חלל יפלו׳
ופ׳ בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו נטויה׳

הוי אשור שבט
אפי ומטה הוא בידם זעמי׳
בגוי חנף אשלחנו ועל
עם עברתי אצונו לשלל
שלל ולבז ולשום מרמס
כחמר חוצות׳ והוא לא כן
ודמה ולבבו לא כן יחשב
כי לחשמיד בלבבו ולהכרית
גוים לא מעט׳ כי יאמר
הלא שרי יחדו מלכים׳
הלא כבר כמה שלחנו אם
לא כארפד חמת אם לא
כדמשק שמרון כאשר
מצאה ידי ממלכות׳
האל׳ ופסיליהם מירושלם

ומשמרון הלא כאשר
עשיתי לשמרון ולאלילי׳ה
כן אעשה לירושלם ל׳
ולעצביה׳ והיה כי
יבצע אדני את כל מעשהו
בהר ציון וביר׳ ושלם אפקוד
על פרי גדל לבב מלך
אשור ועל תפארת רום
עינו כי אמר בכחי עשיתי
ובחכמתי כי נבונתי
ואסיר גבולת עמים
ועתודיהם שוסתי ואורי
כאביר יושבים׳ ותמצא
כקן ידי לחיל העמים׳ וכאסף
ביצים עזובות כל הארץ
אני אספתי ולא היה נדד׳
כנף ופה ומצפצף׳
היתפאר הגרזן על החצב
בו אם יתגדל המשור על
מנפיו כהניף שבט ואת
מרימיו כהרים מטה לא עץ
לכן ישלח האדון יהוה
צבאות במשמניו׳ ותחת
כבדו יקד יקד׳ כיקד אש׳
והיה אור ישראל לאש
וקדושו׳ ל׳ ללהבה ובערה
ואכלה שיתו ושמיר ביום

בלבבו ה׳ וחזה כשמעו אות דברי האלה וישם ידו את הדיבוקל ויאלה בה לרשמיה מלבבו למחוי לדעת כל בלבבו
ויבו אמון בלבבו חדו ובלבבו קאיל׳ • ס׳ ומשמרון ב׳ תסיליהם מירושלם ויבאו אנשיה משכבו׳ • ס׳

מעט חזה עבאות ב׳ ושמעתון ישכון ויבאו ד
יכפידו׳ • ס׳

ויכסו ב׳ ושיטחון בשבטי ויכסו נפש ווטל׳
הישמעאל לא ויכסו׳ ס׳

ויראת ויחוד ב׳ ויחוד דעת ויראת ויחוד וסיוד מי ששמו דעת׳ ס׳ והשיגו ב׳ פסו לבמדבר מדבר ונשיגו עליהוה׳
במקרון ב׳ וטהות הרגיון עמורי׳ ס׳ הקשיבו ב׳ לישה אריון ומלאדוד׳ ס׳

אחד׳ וכבוד ישרו וכרמלו
מנפש ושרב שר יבלה והיה
כמסס נסס׳ ושאר עצו ישרו
מספר יחיו ונער יכתבם׳

והיה ביום ההוא לא יוסיף
עוד שאר ישראל ופליטת
בית יעקב לחשען על מכהו
ונשען על יהוה קדוש
ישראל באמת׳ שאר ישוב
שאר יעקב אל אל גבור׳ מ
אם יהיה עמך ישראל כחול
הים שאר ישוב בו כלון
חרוץ שוטף צדקה ביכלה
ונחרצה אדני יהוה צבאות
עשה בקרב כל הארץ׳
לכן כה אמר אדני
יהוה צבאות אל תירא
עמי יושב ציון מאשור
בשבט יכה ומטהו ישא
עליך בדרך מצרים׳ כי עוד
מעט מזער וכלה זעם ואפי
עליתבליתם׳ ועורר עליו
יהוה צבאות שוט כמכת
מדין בצור עורב ומטהו על
הים ונשאו בדרך מצרים׳
והיה ביום ההוא יסור סבלו

מעל שכמך ועלו מעל
צואר׳ והבל על מפני
שמן׳ בא על עית עבר
במגרון למכמש יפקיד
כליו׳ עברו מעברה גבע
מלון לנו חרדה הרמה גבעת
שאול נסה׳ צהלי קולך
בת גלים הקשיבי לישה
ענה ענתות׳ נדדה מדמנה
ישבי הגבים הועזו׳ עוד
היום בנב לעמד ונפף ידו
הר בית ציון גבעת ירושלם
חנה הארון ותה
עבאות מסעף פארה
במערעה ורמי הקומה
גדועים הגבהים ישפלו׳
ונקף סבכי היער בברזל
והלבנון באדיר יפול׳
ויצא חטר מגזע
ישי ונצר משרשיו יפרה׳
ונחה עליו רוח יהוה רוח
חכמה ובינה רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת
יהוה והריחו ביראת יהוה
ולא למראה עיניו ישפט
ולא למשמע אזנו יוכיח׳
ושפט בצדק דלים והוכיח

כמי שור לעורארץ והכה
ארץ בשבט פיו וברוח
שפתיו ימית רשע׳ והיה
צדק אזור מתניו והאמונה
אזור חלציו׳ וגר זאב עם
כבש ונמר עם גדי ירבץ
ועגל וכפיר ומריא יחדו
ונער קטן נהג בם׳ ופרה
ודב תרעינה יחדו ירבצו
ילדיהן׳ וארי כבקר יאכל
תבן׳ ושעשע יונק על חר
פתן׳ על מאורת צפעוני
גמול ידו הדה׳ לא ירעו
ולא ישחיתו בכל הר קדשי
כי מלאה הארץ דעת את
יהוה כמים לים מכסים׳

והיה ביום ההוא שרש ישי
אשר עמד לנס עמים אליו
גוים ידרשו והיתה מנחתו
כבוד׳
והיה ביום ההוא יוסיף אדני
שנית ידו לקנות את שאר
עמו אשר ישאר מאשור
ומצרים ומפתרוס וכוש
ומעילם ומשנער ומחמת
ומאיי הים׳ ונשא נס ל

חלבנון ה׳ ושיטחון ארץ והכבעי אעבהו כל ומיקוש כמומיאכר באזיר׳ ס׳ ומוט ה׳ ושיטחון הדרעו והבריון ישבע
ה׳ והנמלים ב׳ בו שרש שטמו׳ ס׳ ושיעטה ב׳ ומויד ויכ ושיעטה מרמש ומריעה שמן׳ ס׳

מטוטו ו׳ חס בלשון ויריא מטוחה פטרוב דמי אדני
המילך ודיוסד דרכ׳ ישקן׳ ס׳

לבוסו ואסף נדחי ישראל
ונפוצות יהודה יקבץ
מארבע כנפות הארץ
וסרה קנאת אפרים ורעי
יהודה יכרתו אפרים לא
יקנא את יהודה ויהודה
לא יצר את אפרים ועפו
בכתף פלשתים ימה יחדו
יבזו את בני קדם אדום
ומואב משלוח ידם ובני
עמון משמעתם יחזיקום
יחרים את לשון ים מצרים
והניף ידו על הנהר בעזו
רוחו והכהו לשבעה נחלים
והדריך בנעלים והיתה
מסלה לשאר עמו אשר
ישאר מאשור כאשר
היתה לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים ואמרת
ביום ההוא אודך יהוה כי
אנפת בי ישב אפך ותנחמני
הנה אל ישועתי אבטח
ולא אפחד כי עזי וזמרת
יה יהוה ויהי לי לישועה
ושאבתם מים בששון
ממעיני הישועה ואמרתם
ביום ההוא הודו ליהוה

קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו הזכירו כי נשגב
שמו זמרו יהוה כי גאות
עשה מיד עתה את בכל
הארץ צהלי ורני יושבת
ציון כי גדול בקרבך קדוש
ישראל
13,1 משא בבל אשר חזה ישעיהו
בן אמוץ על הר נשפה
שאו נס הרימו קול להם
הנפו יד ויבאו פתחי
נדיבים אני צויתי למקדשי
גם קראתי גבורי לאפי
עליזי גאותי קול המון
בהרים דמות עם רב קול
שאון ממלכות גוים נאספים
יהוה צבאות מפקד צבא
מלחמה באים מארץ מרחק
מקצה השמים יהוה וכלי
זעמו להחבל כל הארץ
הילילו כי קרוב יום יהוה
כשד משדי יבוא על כן כל
ידים תרפינה וכל לבב אנוש
ימס ונבהלו צרים וחבלים
יאחזון כיולדה יחילון איש
אל רעהו יתמהו פני להבים
פניהם הנה יום יהוה בא

אכזרי ועברה וחרון אף
לשום הארץ לשמה
ותשאיר שמיר ממנה ביד
כוכבי השמים וכסיליהם
לא יהלו אורם השך השמש
בצאתו ומרח לא יגיה אורו
ופקדתי על תבל רעה ועל
רשעים עונם והשבתי
גאון זדים ואת עריצים
אשפיל אזקיר אנוש
מפז ואדם מכתם אופיר
על כן שמים ארגיז ותרעש
הארץ ממקומה בעברת
יהוה צבאות וביום חרון אפו
והיה כצבי מדח וכצאן אין
מקבץ איש אל עמו יפנו
ואיש אל ארצו ינוסו כל
הנמצא יד קר וכל הנסף
יפול בחרב ועליהם
ירטשו עולליהם ישסו
בתיהם ונשיהם תשגלנה
הנני מעיר עליהם את מדי
אשר כסף לא יחפצו וזהב
לא יחפצו בו וקשתות
נערים תרטשנה ופרי בטן
לא ירחמו על בנים לא
תחוס עינם והיתה בבל

עלוליו ל חסדיו ואמריהם ביום ההוא הודו ליהוה דרשו שמו : ס

ישב ח ואמרו ישב אשב עבו מחיה אחיך אפ
ישב ושבמי יהוה ושוב אל ישבו ירך בפלש : ס

מישרת

תשגבנה

כשגב ונשגבו ל קרעין דוכיה ב שרטן ודלון אוכטר והזר מקילש ס הן ישרעה ב ויאמר ויש אל שאמלה
ושאביעם עליה לחזה הישרעה : ס ; ומבאר ל הנדעה מיחזק לילדע חבר לכם נשפר בומים ממכאר : ס : ס

עבי ממלכות תפארת גאון
כשדים כמהפכת אלהים
את סדם ואת עמרה לא
תשב לנצח ולא תשכון עד
דור ודור ולא יאהל שם ערבי
ורעים לא ירבצו שם ורבצו
שם ציים ומלאו בתיהם
אחים ושכנו שם בנות יענה
ושעירים ירקדו שם ויענה
איים באלמנותיו ותנים
בהיכלי ענג שדים לבוא
עתה ממיה לא ימשכו כל
ורחם יהוה את יעקב ובחר
עוד בישראל והניחם על
אדמתם ונלוה הגר עליהם
ונספחו על בית יעקב
ולקחום עמים והביאום
אל מקומם והתנחלום בית
ישראל על אדמת יהוה
לעבדים ולשפחות והיו
שבים לשביהם ורדו
בנגשיהם והוה ביום
הניח יהוה לך מעצבך
ומרגזך ומן העבודה הקשה
אשר עבדך בה ונשאת
המשל הזה על מלך בבל
ואמרת איך שבת נגש

שבתה מדהבה שבר יהוה
מטה רשעים שבט משלים
מכה עמים בעברה מכת
בלתי סרה רדה באף גוים
מרדף בלי חשך נהה שקטה
כל הארץ פצחו רנה גם
ברושים שמחו לך ארזי ל
לבנון מאז שכבת לא יעלה
חברת עלינו שאול מתחת
רגזה לך לקראת בואך
עורר לך רפאים כל עתודי
ארץ הקים מכסא מלכים כל
מלכי גוים כלם ענו
ויאמרו אליך גם אתה
חלית כמונו אלינו נמשלת
הורד שאול גאונך המית
נבליך תחתיך יצע רמה
ומכסיך תולעה איך נפלת
משמים הילל בן שחר
נגדעת לארץ חולש על
גוים ואתה אמרת בלבבך
השמים אעלה ממעל
לכוכבי אל ארים כסאי
ואשב בהר מועד בירכתי
צפון אעלה על במתי עב
אדמה לעליון אדאה
שאול אל ירדתי

ראיך אליך ישגיחו אליך
יתבוננו יתוהו האיש המרגיז
הארץ ממרעיש ממלכות
שם תבל כמדבר וערים הרס
אסיריו לא פתח ביתה כל
מלכי גוים כלם שכבו כבוד
איש בביתו ואתה השלכת
מקברך כנצר נתעב לבוש
חללים מטעני חרב יורדי אל
אבני בור כפגר מובס לא
תחבר אתם בקבורה כי ארצך
שחת עמך חללת לא יקרא
לעולם זרע מרעים הכינו
לבניו מטבח בעון אבותם
בל יקומו וירשו ארץ ומלאו
פני תבל ערים ושמתי
עליהם נאם יהוה צבאות
והכרתי לבבל שם ושאר
ונין ונכד נאם יהוה ושמתיה
למורש קפד ואגמים
וטאטאתיה במטאטא
השמד נאם יהוה צבאות

נשבע יהוה צבאות לאמר
אם לא כאשר דמיתי כן
היה והאשר יעצתי היא
תקום לשבר אשור בארצי

ועל חרי אבוסנו וסך
מעליחס עלו וסבלו מעל
שכמו וסור זאת חעצה
חזעצה עלבל חארץ וזאת
חיד חנטוח עלבל חגוים
כיוחוח עבאותיעץ ומי
יפר וידו חנטוח ומי ישיבנה

בשנת מות חמלך אחז חיח
חמשא חזוח אל תשמחו
פלשת כל כי נשבר שבט
מכה כי מש רש נחש יצא
צפעוני שרף מעופף
ורעבכור ר לים ואביונים
לבטח ירבצו וחמתיו ברעב
שרשך אמיתה יחרג
חיל לו שער לעקי עיר
נמוג פלשת כל כי מצפון
עשן באן אין בודד במועדיו
ומה יענה מלאכי גוי כי יוסד
יסד יהוה וכחיו חסו עניי עמו

משא מגבל
בליל שדד ער מואב נדמה
כי בליל שדד קיר מואב
נדמה עלה הבית ודיבן
הבמות לבכי על נבו
מיהבא מואב יליל בכל

ראשיו קרחה בל זקן
גרועה כל עתיו חגרו שק
על גגותיה וברחבתיה כלה
יליל ורד בבכי ותן עצק
חשבון ואלעלה עד יהץ
נשמע קולם עד כן חלצ
מואב ר ע נפש ר עה
לו לבי למואב יזעק
בריחה עד צער עגלת
שלשיה כי מעלה חלוחות
בבכי יעלה בו כי ירד
חורנים זעקת שבר יעורו
כי מי נמרים משמות יהיו
כי יבש חציר כלה דשא
ירק לא ויה עלכן יתרה
עשה ופקדתים על נחל
חעברים ישאום כי חקעם
חזעקה אתגבול מואב
עד אגלים ולתה ובאר
אילים ולתה כי מי ימון
מלאו דם כי אשיות על
הימון נוספות לפליטת
מואב אריה לשארית
אדמה שלחו כר משל
ארץ מסלע מדבר אל
חר בת ציון ותיה כעוף
נדדים נשלח תחיינה

בנות מואב מעברות
לארנון חכיאו עצה עשו
פלילה שיתו כליל עלך
בתוך צחריים סתרי נחיס
נדח אל תגלי נודד אל נחיו
מואב חוסיתי למו מפני
שודד כי אפס חמץ כלה
שד תמורמס מן חארץ
וחונן כחסד כסא ונשכ
עלו באמת באהל דוד
שפט ודר שמשפט ומחר
צדק שמענו גאון מואב
גאה מאד גאותו וגאונו
ועברתו לא כן בדיו

לכן יליל מואב
למואב כלה יליל לאשישי
קיר חרשת תהגו אך
נכאים כי שדמות חשבון
אמלל גפן שבמה בעלי
גוים חלמו שרוקיה עד
יעזר נגעו תעו מדבר
שלחותיה נטשו עברו ים
עלכן אבכה בכי יעזר
גפן שבמה ארויך דמעתי
חשבון ואלעלה כי על
קיצך ועל קצירך חיך
נפל ונאסף שמחה וגיל

מזחר כרמל ובכרמים לא
ירננו לא ירעעו ובמסכים
לא ירדף חדל והידד
השבתי עלבו מעון למואב
בכבוד יחמו קרבי לקיר חרש
ותוך כירחה כינלאה מואב
על הבמה ובא אל מקדשו
להתפלל ולא יוכל זה
הדבר אשר דבר יהוה אל
מואב מאז ועתה דבר
יהוה לאמר בשלש שנים
כשני שכיר ונקלה כבוד
מואב בכל המון הרב
ושארית מעט מזער לוא
כבוד משא
המשק הנה דמשק מוסר
מעיר והיתה מעי מפלה
עזבות ערי ערער לעדרים
תהיינה ורבצו ואין מחריד
ונשבתה מבצר מאפרים
וממלכה מדמשק ושאר
ארם ככבוד בני ישראל
יהוה נאם יהוה צבאות
והיה ביום ההוא
ידלדל כבוד יעקב ומשמן
בשרו ירזה והיה כאסף
קציר קמה וזרעו שבלים

ויקעור והיה כמלקט
שבלים בעמק רפאים
ונשארו בו עוללות כנקף
זית שנים שלשה גרגרים
בראש אמיר ארבעה
חמשה בסעפיה פריה
נאם יהוה אלהי ישראל
ביום ההוא ישעה
האדם על עשהו ועיניו
אל קדוש ישראל תראינה
ולא ישעה אל המזבחות
מעשה ידיו ואשר עשו
אצבעתיו לא יראה
והאשרים והחמנים ביום
ההוא יהיו ערי מעזו
כעזובת החרש והאמיר
אשר עזבו מפני בני
ישראל והיתה שממה
כי שכחת אלהי ישעך
וצור מעזך לא זכרת על
כן תטעי נטעי נעמים
וזמרת זר תזרענו ביום
נטעך תשגשג ובבקר
זרעך תפריחי נד קציר
ביום נחלה וכאב אנוש
הוי המון עמים
רבים כהמות ימים יהמיון

ושאון לאמים כשאון
מים כבירים ישאון לאמים
כשאון מים רבים ישאון
ונער בו ונס ממרחק ורדף
כמץ הרים לפני רוח וכגלגל
לפני סופה לעת ערב והנה
בלהה בטרם בקר איננו
זה חלק שוסינו וגורל
לבזזינו
הוי ארץ צלצל
כנפים אשר מעבר לנהרי
כוש השלחים בים עברים
וכלי גמא על פני מים לכו
מלאכים קלים אל גוי
ממשך ומלוט אל עם נורא
מוחוא וחלאה גוי קוקו
ומבוסה אשר בזאו נהרים
ארצו כלי שבי תבל ושכני
ארץ כנשא נס הרים תראו
וכתקע שופר תשמעו
כי כה אמר יהוה
אלי אשקטה ואביטה
במכוני כחם עה על אור
כעבטל בחם קציר כמרפא
קציר בתוך פרח וכסר גמל
יהיה נצה וכרת חזלולים
במזמרות ואת הגטות השות

קשור ויקשור ל׳ ומשמרון מ׳ ערמי מכרית לטכרא
ישמיל ומיתון: ס׳

ונהדי ל׳ ויצא מעדין ויחרב ויחוב ומזבבמי: ס׳; נראל׳ ב׳ שרי עכן מ׳ לאדיעו: ס׳; ופחוי ב׳ אז ומקראי ונוחר־יוכ
מיעיל בנשמה וחרי: ס׳; חיב ל׳ ודיף ממו ואשמירל ועמוכ ואמרית וחזמון אמיין ומשלח לחם מרשיעו: ס׳

חֲסִיר חֹתָם וְעָנָבוֹ וְחָזוּ לוֹ
לְעִיט חֲרִים וְלַבְּהֵמֹת
הָאָרֶץ וְקֵץ עָלָיו הָשֵׁט
וְכָל־בְּהֵמַת הָאָרֶץ עָלָיו
תִּתְרָף בְּעֵת הַחִיא וּבְכָל
שֹׁר לִיהוָה צְבָאוֹת עַם
מְמַשֵּׁךְ וּמוֹרֵט וּמֵעַם נוֹרָא
מִזֶּה הוּא וְהָלְאָה גּוֹי קַו קַו
וּמְבוּסָה אֲשֶׁר בָּזוּ אֹתָרָיו
אֶרֶץ אֶל־מְקוֹם שֵׁם יְהוָה
צְבָאוֹת הַר צִיּוֹן׃
מַשָּׂא מִצְרַיִם הִנֵּה
יְהוָה רֹכֵב עַל־עָב קַל וּבָא
מִצְרַיִם וְנָשְׁאוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם
מִפָּנָיו וּלְבַב מִצְרַיִם יִמַּס
בְּקִרְבּוֹ׃ וְסִכְסַכְתִּי מִצְרַיִם
בְּמִצְרַיִם וְנִלְחֲמוּ אִישׁ
בְּאָחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עִיר
בְּעִיר מַמְלָכָה בְּמַמְלָכָה׃
וְנִבְּקַר רוּחַ מִצְרַיִם בְּקִרְבָּהּ
וַעֲצָתוֹ אַבְלִיעַ וְדָרְשׁוּ אֶל
הָאֱלִילִים וְאֶל הַאֲטוּמִים
וְאֶל הָאֹבוֹת וְאֶל הַיִּדְּעֹנִים׃
וְסִכַּרְתִּי אֶת מִצְרַיִם בְּיַד
אֲדֹנִים קָשֶׁה וּמֶלֶךְ עַז
יִמְשָׁל בָּם נְאֻם הָאָדוֹן
יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְנִשְׁתּוּמֵמוּ

מֵהִים וְנָהָר יֶחְרַב וְיָבֵשׁ׃
וְהֶאֱזִינוּ הַרוֹתֵי לוֹ
וְחָרְבוּ יְאֹרֵי מָצוֹר קָנֶה
וָסוּף קָמְלוּ׃ עֲרוֹת עַל־
יְאוֹר עַל־פִּי יְאוֹר וְכֹל
מִזְרַע יְאוֹר יִיבַשׁ נִדַּף
וְאָנוּ וְאֲנִיוֹת חַדּוּם וְסוּף אָבֵלוּ׃
כָּל־מַשְׁלְכֵי בַיְּאוֹר חָכָה
וּפֹרְשֵׂי מִכְמֹרֶת עַל־פְּנֵי־
מַיִם אֻמְלָלוּ׃ וּבֹשׁוּ עֹבְדֵי
פִשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת וֹאֲרֻגִּים
חִוְרִי׃ וְהָיוּ שְׁתָתָיו מְדֻכָּאִים
כָּל־עֹשֵׂי שֶׂכֶר אֲגַמֵּי נָפֶשׁ׃
אַךְ אֱוִלִים שָׂרֵי צֹעַן
חַכְמֵי יֹעֲצֵי פַרְעֹה עֵצָה
נִבְעָרָה אֵיךְ תֹּאמְרוּ אֶל
פַּרְעֹה בֶּן חֲכָמִים אֲנִי בֶן
מַלְכֵי קֶדֶם׃ אַיֵּה אָפוֹא
חֲכָמֶיךָ וִיגִדוּנָא לְךָ וְיֵדְעוּ
מַה־יָּעַץ יְהוָה צְבָאוֹת׃
עַל־מִצְרַיִם נוֹעָדוּ שָׂרֵי
צֹעַן נֹפ שָׁאוּ שָׂרֵי נֹף הִתְעוּ
אֶת־מִצְרַיִם פִּנַּת שִׁבְטָיהּ׃
יְהוָה מָסַךְ בְּקִרְבָּהּ רוּחַ
עִוְעִים וְהִתְעוּ אֶת־מִצְרַיִם
בְּכָל־מַעֲשֵׂהוּ כְּהִתְעוֹת
שִׁכּוֹר בְּקִיאוֹ׃ וְלֹא־יִהְיֶה

לְמִצְרַיִם מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה רֹאשׁ וְזָנָב כִּפָּה
וְאַגְמוֹן׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
מִצְרַיִם כַּנָּשִׁים וְחָרַד׃
וּפָחַד מִפְּנוּפַת יַד־
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא
מֵנִיף עָלָיו׃ וְהָיְתָה אַדְמַת
יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְחָגָא
כֹּל אֲשֶׁר יַזְכִּיר אֹתָהּ׃
אֵלָיו יִפְחַד מִפְּנֵי עֵצַת
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא
יוֹעֵץ עָלָיו׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ׃
חָמֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מְדַבְּרוֹת שְׂפַת כְּנָעַן׃
וְנִשְׁבָּעוֹת לַיהוָה צְבָאוֹת
עִיר הַהֶרֶס יֵאָמֵר לְאַחַת׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּתוֹךְ אֶרֶץ
מִצְרַיִם וּמַצֵּבָה׃ אֵצֶל
גְּבוּלָהּ לַיהוָה׃ וְהָיָה לְאוֹת
וּלְעֵד לַיהוָה צְבָאוֹת׃
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי יִצְעֲקוּ
אֶל־יְהוָה מִפְּנֵי לֹחֲצִים
וְיִשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרָב
וְהִצִּילָם׃ וְנוֹדַע יְהוָה לְ
מִצְרַיִם וְיָדְעוּ מִצְרַיִם׃

עשר ל׳ מ׳ כן פלא אתה הכשת שרי אנגרי מ׳ מאקרי ו עמך לב ועל דים חל עבא וקנמו פ׳ ראבי׳ ומשנן דפסוק ויסכו אתהבקה ויבשו אשר מ׳ לאבת הישרוד גבריו כזן
משרים מרוחים ומטרי עמו מעוה ולוש אשקול עב מנשמש ומן ומוי עשרים ושלש עד מזמ מ׳ ד׳ ומעמון ס׳ מנעיש ג׳ חילהוכל שויה כי לא מנשמש ומעמיוכ הפ
ומוי מרים בנשמש: ס׳

עייט וחף ג׳ כאשר הלך עבדיו ישעיהו ויעשו כן ויטג׳ מלך אשור את שבי׳ עלו ו׳
בארצו לה׳ עלו עלו עמדו עלו לשלט עלו הלצמן ומעבדו עלו הרבבו עלו לך עליבי׳ עורי עורי מדי מל אסחטה׳ ה׳:

ובשו ג׳ וישבחון קדמי׳ יד וישעמו וחזו
ובשו כרגש מבטש׳ ה׳:

אתיה׳ ה׳ ביום ההוא ׃
ועבדה׳ וכח ומעתה ונדרו
נדר ליהוה ושלמו ונגף
יהוה את מצרים נגף ׃
ורפוא ושבו עד יהוה ׃
ונעתר להם ורפאם ביום
ההוא תהיה מסלה ממצרים
אשורה ובא אשור ׃
במצרים ומצרים באשור
ועבדו מצרים את אשור ׃
ביום ההוא
יהיה ישראל שלישיה
למצרים ולאשור ברכה
בקרב הארץ אשר
ברכו יהוה צבאות לאמר
ברוך עמי מצרים ומעשה
ידי אשור ונחלתי ישראל ׃
בשנת בא תרתן
אשדודה בשלח אתו
סרגון מלך אשור ולחם
באשדוד וילכד׳ בעת
ההיא דבר יהוה ביד
ישעיהו בן אמוץ לאמר
לך ופתחת שק מעל
מתניך ונעלך תחלץ מעל
רגליך ועשית כן הלך ערום
ויחף ׃

ויאמר יהוה כאשר
הלך עבדי ישעיהו ערום
ויחף שלש שנים אות ׃
ומופת על מצרים ועל
כוש׳ כן ינהג מלך אשור
את שבי מצרים ואת
גלות כוש׳ נערים וזקנים
ערום וחפי שת
ערות מצרים׳ חתו ובשו
מכוש׳ משברם ומתפארתם
הנה ארדנם׳ ואמר׳ ישב
האי׳ הזה ביום ההוא׳ אי׳ הנה
כה מבטנו אשר נסנו שם
לעזרה להנצל מפני מלך
אשור׳ איך נמלט אנחנו׳
משא מדברים
בסופות בנגב לחלף ׃
ממדבר באה מארץ נוראה׳
חזות קשה הגד לי חבזוך
בוגדים׳ ושודד שודד עלו
עילם׳ יצורי מדי כל אנחתה
השבתי׳ עלבון מלאו ׃
מתעלה חלו צירים אחזוני
כיצירה יולדה הכשותי משמע
נבהלתי מראות׳ תעה ׃
לבבי פלצות בעתתני׳ את
נשף חשקו שם לי חרדה׳

ערך השלחן צפה הצפית
אכול שתה קומו השרים
משחו מגן׳
כי כה אמר אלי אדני׳
לך העמד המצפה אשר
יראה יגיד׳ וראה רכב׳
צמד פרשים רכב חמור
רכב גמלים׳ וקשב קשב
רב קשב׳ ויקרא׳ אריה
על מצפה אדני אנכי
עמד תמיד יומם׳ ועל
משמרתי אנכי נצב כל
הלילות׳ והנה זה בא׳ רכב
איש צמד פרשים׳ ויען
ואמר נפלה נפלה בבל
וכל פסילי אלהיה שבר
לארצה׳ מרשתי ודוש
אשר שמעתי מאת יהוה
צבאות אלהי ישראל׳
הגדתי לכם׳
משא דומה אלי
קרא משעיר שמרי מה
מלילה שמרי מה מלילה׳
אמר שמר׳ אתה בקרוב
לילה אם תבעיון בעיו׳
שבו׳ אתיו׳
משא בערב׳

מעמד ג׳ ועל בשעת מעמד ויקרא אריה׳
ועל המשמר ג׳ מל חד בארץ חמרגמה ה׳:

שחוד ג׳ כת׳ ה׳ ולקט חמד אחרי אבלה בשלה מדבר אמרי יהוה בוטיחה ומפורק שרך השלחן צפה אמרי שלי
ו׳ לך העגיל הישע׳ וחזה סגד׳ חזיה בן אדם שמש לשך וראה ולקחני יהוה׳ מאחרי הימן׳ בלחמי ג׳ ואפלו
בלחמו בשחוטה עין בלחמו קדמו׳ ה׳:

בערב תלינו ארחות ✓
וירנס לקראת צמא ✓
חזיו מים ושבי ארץ תמא
בלחמו קדמו נרד בימפני
חרבות נדרו ומפני חרב
נטושה ומפני קשת דרוכה
ומפני כבד מלחמה
כיסה אביר ארני
אל כעוך שנתכ בשנע ✓
שכירו כלה בלבבו קולו
ושאר מספרן שת גבורי
בנוקדר ומעטו בי יהוה ✓
אלהי ישראל דבר
משא גיא חזיון 221
מה לך אמא מי עלית בלך
לגות תשאות מלאה עיר
הומיה קריה עליזה חלליך
לא חללי חרב ולא מתי מ
מלחמה כל קציניך נדדו
יחד מקשת אסרו כל ✓
נמצאיך אסרו יחד מרחוק
ברחו עלכן אמרתי שעו
מני אמרר בבכי אל תאיצו
לנחמני על שד בת עמי
כי יום מהומה ומבוסה ומ
ומבוכה לארני יהוה עבאות
בגיא חזיון מקרקר קיר

ושוע אל ההר ועילם נשא
אשפה ברכב אדם פרשים
וקיר ערה מגן ויהי מבחר
עמקיך מלאו רכב וחפרשים
שת שתו השערים ויגל את
מסך והנה בית הנשק
ראתם בקרע עיר דוד ראיתם
כי רבו ותקבצו את מי ✓
הברכה התחתונה ואתם
ירושלם ספרתם ותתצו
ותתיצו לבצר החומה ומקוה
עשיתם בין החמתים למי
הברכה הישנה ולא הבטתם
אל עשיהו עשה מרחוק
לא ראיתם ויקרא ארני
יהוה צבאות ביום ההוא
לבכי ולמספד ולקרחה
ולחגר שק וחגה שיון
ושמחה הרג בקר ושחט
צאן אכל בשר ושתות יין
אכל ושתו כי מחר נמות
ונגלה באזני יהוה צבאות
אם יכפר העון הזה לכם עד
תמותון אמר ארני יהוה
צבאות
כה אמר ארני יהוה צבאות

לך בא אל הסכן הזה על
שכנא אשר על הבית מה
לך פה ומי לך פה כי חצבת
לך פה קבר חצב במרום
קברו הקוקי בסלע מעון
לו חנה יתוה מטלטלך
טלטלה גבר ועטה עטה
ענוף יענפך ענפה כי יד
אל ארץ רחבת ידים שמה
תמות ושם מרכבות כבודך
קלון בית אדנך והדפתיך
ממצבך ומעמדך והרסך
והיה ביום ההוא וקראתי
לעבדי לאליקים בן חלקיהו
והלבשתיו כתנתך ואבנטך
אחזקנו וממשלתך אתן
בידו והיה לאב לושב
ירושלם ולבית יהודה ונתתי
מפתח בית דוד על שכמו
ופתח ואין סגר וסגר ואין
פותח והתקעתיו יתד במקום
נאמן והיה לכסא כבוד
לבית אביו תלו עליו כל
כבוד בית אביו הצאצאים
והצפעות כל כלי הקטן
מכלי האגנות ועד כל
הנבלים ביום ההוא נאם

יחזה צבאות תמו שחיתך׃
חתקוה במקוס נאמן׃
ונגיעה ונפלה ונכרתה המשא
אשר עליה מי יחזה דבר׃
משא ארץ חילולו׃
אניות תרשיש כי שודד׃
מבית מבואמ ארץ כתים׃
נגלה למו׃ דמיו שבי אוסחר
עזון עברים מלאוך ובמים
רבים זרע שחר קצר יאור
תבואתה ותהי סחר גוים׃
בושו צידון כי אמר ים׃
מעוזו הים לאמר לא חלתי
ולא ילדתי ולא גדלתי׃
בחורים רוממתי בתולות׃
כאשר שמע לצרים׃
יחילו כשמע עגר׃ עברו
תרשישה הילילו׃ שבאו׃
חזאת לכם עליזה מימי׃
קדם קדמתה ובלוה רגליה
מרחוק לגור׃ מי יעץ זאת
על צור המעטירה אשר
סחריה שרים כנענה נכבדי
ארץ׃ יתוה צבאות יעצה
לחלל גאון כל עבי לחקל
כל נכבדי ארץ׃ עברי
ארצך כמאר בת תרשיש

אין מזח עוד׃ גדודנטה על
הים חרבו ממלכות יתוה עוה
אל כנען׃ שמר מעוזה׃
ואמר לא תוסיפי עוד׃
לעלוז המעשקת בתולת
בת צידון כתיים קומי עבי
גם שם לא ינוחלך׃ הזארץ
כשדים זה העם לא היה
אשור יסדה לציים הקימו
בחיליו עוריו ארמנותיה
שמה למפלה׃ חילולו
אניות תרשיש כי שודד
מעוזכם׃ והיה ביום
ההוא ונשכחת צר שבעים
שנה כימי מלך אחד מקץ
שבעים שנה יהיה לצר
כשירת הזונה׃ קחי כנור
סבי עיר זונה נשכחה היטיבי
נגן הרבי שיר למען תזכרי׃
והיה מקץ שבעים שנה
יפקד יתוה את צר ושבה
לאתנה ונתה את כל
ממלכות הארץ על פני
האדמה׃ והיה סחרה ואתנה
קדש ליתוה לא יאצר ולא
יחסן כי לישבים לפני יתוה
יהיה סחרה לאכל לשבעה

ולמכסה עתיק׃
הנה יתוה בוקק הארץ
ובולקה ועוה פניה׃ והפיץ
ישביה׃ והיה כעם כפהן
כעבד כארנו כשפחה
כגברתה כקונה כמוכר כ
כמלוה כלוה כנשה כאשר
נשאכי׃ הבוקק תבוקק הארץ
והבו תבו׃ כי יתוה דבר את
הדבר הזה׃ אבלה נבלה
הארץ אמלל נבלה תבל
אמלל רומי עם הארץ׃
והארץ חנפה תחת ישביה
כי עברו תורות חלפו חק
הפרו פרית עולם׃ על כן
אלה אכלה ארץ ואשמו
ושביה׃ על כן חרו ישבי
ארץ ונשאר אנשים מזער׃
אבלה תירוש אמלל גפן
נאנחו כל שמחי לב׃ שבת
משוש תפים חדל שאון׃
עליזים שבת משוש כנור׃
בשיר לא ישתו יין׃ מר שכר
לשתיו׃ נשברה קרית תהו
סגר כל בית מבוא׃ יעוזה
על חיין כחרבות עיר׃ ערבה כל
שמחה גלה משוש הארץ׃

נשאר בעיר שמה ושאה
ובת שער כי כזיתה ׃
בקרב הארץ בתוך הישמים
כנקף זית כעוללות אם ׃
כלה בעיר המה ישאר ׃
קול ברנה באו יחדו ׃
עהלו מים על כן באים
כבדו יהוה באיים ים שם ׃
יהוה אלהי ישראל
מכנף הארץ
זמרת שמענו צבי לצדיק
ואמר רזי לי רזי לי אוי לי
בגדים בגדו ובגד בוגדים
בגדו פחד ופחת ופח עליך
יושב הארץ ׃ והיה הנס
מקול הפחד יפל אל הפחת
והעלה מתוך הפחת יקלד
בפח כי ארבות ממרום ׃
נפתחו עשו מוסדי ארץ
רעה התרעעה הארץ
פור התפוררה ארץ מוט
התנועטה ארץ נע תנועע
ארץ כשכור והתנודדה
כמלונה וכבד עליה פשעה
ונפלה ולא תסיף קום
והיה ביום ההוא
יפקד יהוה על צבא המרום

במרום ועל מלכי האדמה
על האדמה ׃ ואספו אספה
אסיר על בור וסגרו על
מסגר ומרבים יפקדו ׃
והפרה החלבנה וכשה החמה
כי מלך יהוה צבאות בהר
ציון ובירושלם ונגד זקניו
כבוד ׃
ויהוה אלהי אתה ארוממך
אודה שמך כי עשית פלא
עצות מרחוק אמונה אמן
כי שמת עיר לגל קריה
בעורה למפלה ארמון זרים
מעיר לעולם לא יבנה ׃ על
כן יכבדוך עם עז קריות גוים
ערי עצים יראוך ׃ כי חלית
מעוז לדל מעוז לאביון
בצר לו מחסה מזרם ׃ צל
מחרב כי רוח עריצים כזרם
קיר ׃ כחרב בעון שאון
זרים תכנע חרב בצל עב
זמיר עריצים יענה ׃
ועשה יהוה צבאות לכל
העמים בהר הזה משתה
שמנים משתה שמרים שמנים
ממחים שמרים מזקקים ׃
וכלה פני הלוט

הלוט על כל העמים והמסכה
הנסוכה על כל הגוים ׃ בלע
המות לנצח ומחה אדני יהוה
דמעה מעל כל פנים וחרפת
עמו יסיר מעל כל הארץ
כי יהוה דבר ׃
ואמר ביום ההוא הנה
אלהינו זה קוינו לו ויושיענו
זה יהוה קוינו לו נגילה
ונשמחה בישועתו כי ׃
תנוח יד יהוה בהר הזה ונדוש
מואב תחתיו כהדוש המתבן
בלי מרמנה ׃ ופרש ידיו
בקרבו כאשר יפרש השחה
לשחות והשפיל גאותו
עם ערבות ידיו ומבצר ׃
משגב חומתיך השח השפיל
הגיע לארץ עד עפר ׃
ביום ההוא ישיר
השירה הזאת בארץ יהודה ׃
עיר עזנו לנו ישועה ישית
חומות וחיל ׃ פתחו שערים
ויבא גוי צדיק שמר אמנים ׃
יצר סמוך תצר שלום שלום
כי בך בטוח ׃ בטחו ביהוה
עדי עד כי ביה יהוה צור ׃
עולמים ׃ כי הנה שוחה ישבי מרום

ויחיו ב׳ ושל ושמעתון ומחייו ממקדי ומיחיו
ומיא בלילה ובלילה ראיין: ס׳

ובלה ד׳ ורמעתון ודי עב מפר אחרין ובניו
ובלה אומנם דעמקו ובלה אל מדוש: ס׳

לאחדי ד׳ פוכה מרוסב לאחר ויקרא ע׳
ואוכם ומלקטו מוכנה בעבר ל בו: ס׳

מוסדה לתו במוחבה ׃
מקרבי לדת תחיל תזעק
בחגלום פו ויינו מפניה ׃
יהוה הרינו חלנו כמו נולדו
רוחו ישועה בלעשות ארץ
ובליפלו שבי ובל יחיו
מתוך נבלתי יקומון הקיצו
ורננו שכני עפר כי טל ׃
אורות טלך נצר ארפאים
תפיל לך עמי
באבחדי רוך וסגר דלתיך
כעד חבי למעט רגעי
ויגיל עם כי הנה יהוה
יצא ממקומו לפקד עון
ושבה ארץ על ונגלתה ׃
הארץ ותדמיון ולא
תכסה עוד עליהם
ביום ההוא יפקד
יהוה בחרבו הקשה והגדולה
והחזקה על לויתן נחש
ברח ועל לויתן נחש
עקלתון והרג את התנין
אשר בים
ביום ההוא כרם חמר
עגולה אני יהוה נצרה
לרגעים אשקנה פן יפקד
עליה לילה לילה אצרנה

חמה אין לי מי יתנני שמיר
שית במלחמה אפשעה
בה אצתה נחד אוחקם
במעוזי ויעשה שלום לי
שלום יעשה לי
ישרש יעקב יציץ ופרח
ישראל מלאו פני תבל
תנובה חכמתה
מבהו הבינו
הרג בטבח אחבשלה
תיכבה הנה יהוה
ביום קדיש לכן
וכבד עון יעקב
חסד חטאתו בשוגגו בל
אבן ממובח כאבנים
מנפצות לא יקומו אשרים
וחמנים יערו בעבודה
ונחוש שלח ונגב כמדבר
שם ירעה עגל ושם יבצר
וכלה שם עפיר ב בשקעה
תשברנה נשים באות
מאירות אחרה לא
מינות הוא עליהם
ורחמנו עשה אין לו
ויחנם

והיה ביום ההוא
יחבט יהוה משבלת הנהר

ויחיון ד׳ ושמעתון ומלכו ומלכו ומלכו יחיו ממקדי יקומון עדי ויעמד
ויחיו ראון אמרעתו מלכו׳ בשרהו מלכו׳ ראיין ויקומון משייחר לקומון מרשאגר מלכו׳

לילה ויחיו ב׳ לקיות עמך פיקוד אל לכתו אמרתיך לך מנוח: ס׳ אמיחו ב׳ ודי על לוחו ח׳
ויקא אחזי אל אויב ב׳ כי טל אורות כתב: ס׳ משלוח ג׳ ויחיו בעקם מדי יקן מי שמי בשור
ומשי משלוח: ס׳

מושה ב׳ ר׳ יקר׳ וחזי ט״ת ודישטרון כמלכות
קמיע שמה מהוה טרטי׳ ס׳:

ובלילה ה׳ ולשל ביום ובלילה מדי עבדו ומלכו ישוד יהוה חזי בגנב ביגד מוס ובלילה ו׳ וחזי ובלילה ישמשו׳:
מדי עבדיר ב׳ ושמעתון והיה מדי עבדו יקרו אמלכם: לאדיאל ב׳ ודמיקדומי לאוריאל ואשלהוד לאליעזר ס׳:

שתחל מעיים ואתם ✓
תלקטו איש אחד בני
ישראל:
והיה כיום ההוא
יתנף לבשופרגדול ובאו
האבדים בארץ אשור ✓
והנדחים בארץ מצרים
והשתחוו ליהוה בהר ✓
הקדש בירושלם: חזו
עטרת גאות שכרי אפרים ✓
וציץ נבל עציתפארתו ✓
אשר על ראש גאי שמנים
הלומי יין: הנה חזק ואמץ
לאדני כברד שעי ✓
קשב נחלי כבירים ✓
ששפים הניח לארץ ביד ✓
גאים: ברגלים תרמסנה עטרת
גאות שכרי אפרים: והיתה
ציצת נבל עציתפארתו
אשר על ראש גאי שמנים
כבכורה בטרם קץ אשר
יראה הרואה אותה בעודו
בכפו יבלענה:
ביום ההוא יהיה
יהוה צבאות לעטרת צבי
ולצפירת תפארה לשאר
עמו: ולרוח משפט לישב

עלי המשפט ולגבורה ✓
משיבי מלחמה שערה:
וגם אלה ביין שגו
ובשכר תעו הכהן והנביא שגו
בשכר נבלעו מן היין תעו
מן השכר שגו בראה פקו
פלילה בין בלשלחנות ✓
מלאו קיא צואה בלי מקום:
אתמו יורה דעה ואת
מי ובין שמועה גמולי מחלב
עתיקי משדים כי על צו
צו צו קו קו קו לבו
זעיר שם זעיר שם כי ✓
בלעג שפתים ובלשון אחרת
ידבר אל העם הזה: אשר
אמר אליהם זאת המנוחה
הניחו לעיף וזאת המרגעה
ולא אבו שמוע: והיה
להם דבר יהוה צו צו צו
לו קו קו קו לו זעיר
שם זעיר שם לעון ולכן
ילכו שלו אחור ונשברו ונוקשו
ונלכדו:
לכן שמעו דבר יהוה אנשי
לצון משלי העם הזה אשר
בירושלם: כי אמרתם כרתנו
ברית את מות ועם שאול

עשינו חזה שוט שוטף כי
עבר לא יבוא אנו כי שמנו
כזב מחסינו ובשקר נסתרנו:
לכן כה אמר אדני
יהוה הנני יסד בציון אבן
אבן בחן פנת יקרת מוסד
מוסד המאמין לא יחיש:
ושמתי משפט לקו וצדקה
למשקלת ונרגה ברד מחסה
כזב וסתר מים ישטפו: וכפר
בריתכם את מות וחזותכם
את שאול לא תקום שוט
שוטף כי יעבר והיתם לו
למרמס: מדי עברו יקחה
אתכם כי בבקר בבקר
יעבר ביום ובלילה והיה רק
זועה הבין שמעה: כי קצר
המצע מהשתרע ומסכה
צר מהתכנס: כי כהר פרצים
יקום יהוה כעמק בגבעון
ירגז לעשות מעשהו נר
מעשהו זר עבד עבדתו
נבוכים עבדתו ועתה
התולצו פן יחזקו מוסריכם
כי כלה ונחרצה שמעתי
מאת אדני יהוה צבאות על
כל הארץ: האזינו ושמעו

ודישטרון ל׳ עבדיך ואמר כל׳ ה׳ בשופר שחוה ודשעי ודמשרו ומנמן ס׳: לאשרי ל׳ כל׳ אל בן ואמרים חסד וחזק
המיר ודשלהוה ושמר בפשר: ס׳: ואמר מדי ל׳ ומיקדומון עבדקדום ואמרי ומן ששמעה דאנגל ומיראל כמראלה

שמוע. ל׳ כל׳ פשחוד ומקלקמר כדשים ושרי׳ס:
ושר ל׳ שון בשון ודר ולמלך: ס׳:

שרף ל׳ ויהי דעקב בדרי הלשטט בא אשרי קדיך ארן עקה ואין כושל וחקין ויסר עון
לאמים ומרמין ושקר מי אמריו ויעבר באריץ ויהו ועקב: ס: ותיעבדי ב׳ ושמרו ל׳ בר אחי
ישמעאל: ס:

ופלא ב׳ וחיי וחפלא ב׳ כמ׳ א׳ וחיבת ח׳ חפלא ומלא הפלא חפירין בדרל
וחפלא: ס: סמר ב׳ שמרי עלי שמר סמר עבי ומאוכמי: ומאמרי ב׳ כחדי לבחרי
כלעבא: ס:

קולו חקן שובו שמעו ׃
אמרתי הכל לחיים יחדש
חחדש לחדש עיפתחו שדיך
ארמתו הלואאם שוח ׃
פמה וחפץ קעחובמזרק
רשם חטה שורה ושערה ׃
נסמו וכסמ עבלתו ויחרו
למשפט אל חיורפ כי
לא בחרון ורש קרעה ׃
ואופו ענלה על במו ויסב
מבמשח ויחבטק עחובמו
[illegible] לחסיו דק מלא
[illegible] ארש ורשנו ותמס
גלגל עגלתו ופרשו לא ׃
ירקנו גם לאת מעביתוה
עבאתי עאה הפליא עעה
הגדיל תושוה ׃

חוי אריאל אריאל
קרית חנה דוד ספו שנה ׃
על שנה חגים ינקפו וה עיקותי
לאריאל ותהתה תאניה ׃
ואנחה ותהיה לי כאריאל ׃
וחנתי כדור עלך וערתי
עלך מעב וחקימתי עלך
מצרת ושפלת מארץ ׃
תדבר ומעפר תשח אמרתך
והיה כאוב מארץ קולך

ויעפר אמרתך תצפעך ׃
והיה באבק דק המון זרים
וכמץ עבר המון עריצים
והיה לפתע עפתאם מעם
יהוה צבאות תפקד ברעם
וכל עשוקך לגדל סופה
וסערה ולהב אש אכלה ׃
והיה כחלום חזון לילה המון
כל הגוים הצבאים על ׃
אריאל וכל עביה ומעזתה
והמציקים לה והיה כאשר
יחלם הרעבוחנה אוכל ׃
והקיץ וריקה נפשו וכאשר
יחלם הצמאוחנה שתה ׃
והקיץ והנה עיף ונפשו ׃
שוקקה כן יהיה המון כל
הגוים הצבאים על הר ציון ׃
התמהמהו ותמהו
השתעשעו ושעו שכרו
ולא יין נעו ולא שכר כי ׃
נסך עליכם יהוה רוח ׃
תרדמה ועצם את עיניכם
את הנביאים ואת ראשיכם
החזים כסה והיו לכם חזות
הכל כדברי הספר החתום
אשר יתנו אתו אל יודע
הספר לאמר קרא נא זה

ואמר לא אוכל כי חתום ׃
הוא ונתן הספר על אשר
לא ידע ספר לאמר קרא
נא זה ואמר לא ידעתי
ספר ׃ ויאמר אדני
יען כי נגש העם הזה בפיו
ובשפתיו כבדוני ולבו רחק
ממני והיה יראתם אתי ׃
מצות אנשים מלמדה ׃ לכן
הנני יוסף להפליא את ׃
העם הזה הפלא ופלא ׃
ואבדה חכמת חכמיו ובינת
נבוניו תסתתר ׃
הוי חפי עמק יהוה
מיהוה לסתר עצה והיה
במחשך מעשיהם ואמרו
מי ראנו ומי יודענו הפכם
אם כחמר היצר יחשב כי
יאמר מעשה לעשהו לא
עשני ויצר אמר ליוצרו ׃
לא הבין הלא עוד מעט
מועט ושב לבנון לכרמל
והכרמל לער יחשב ׃
ושמעו ביום ההוא חרשים
דברי ספר ומעפל ואפלה
עינו עורים תראינה ויקפו
ענוים ביהוה שמחה ואבינים

ומשרי ב׳ בלשון ומשמרון הכל ומא
עבלוה קטוהו: ס:

ארם

מילוט ב׳ ומון לילו מחקין ישקה: ס: מעב ב׳ וחיי עלמו ישבע קוה: ס: לפשפט הלי ומקטרון עמדו
יקלא ושב ושבת ושבתם ועשל מחקה כמשפט ולשפט אויב ומרדיקך חבריך ומאכלי לעלם בגוים
ולשפט אלהיה: ס:

ארץ בקדוש ישראל גדול
כי אפס ערים ובלה לץ
ונבדתו כל שקדי און
מחטיאי ארם כדבר
ולמוכיח בשערים יקשון
וטוסרתון צדיק

לכן כה אמר יהוה
אל בית יעקב אשר פדה
את אברהם לא עתה
יבוש ועקב לא עתה
פניו יחורו כי בראתו
ולדיו מעשה ידי בקרבו
יקדישו שמי והקדישו
את קדוש יעקב ואת
אלהי ישראל יעריצו
זו עות עדי חביעה
ויגנס ולמו לקח חזו
כמס סודיס נאם יהוה
לעשות עצה ולא מני
וכנסך מסכה ולא רוחי
למען סטות חטאת על
חטאת הוה לכים לדרת
מצרים ופי לא שאלו
לעזר במעוז פרעה
ולהסות בצל מצרים
והיה לכם מעוז פרעה
לבשת והחסות בצל

מצרים לכלמה כי חיו
כי עצו שריו ומלאכיו חנס
נגיעו כלהכאיש על עם
לא יועילו למו לא לעזר
ולא לחו ועל כי לבשתונם
לחרפה משא בהמות
נגב מאדץ צרה וצוקה
לביא ולש מהם אפעה
ושרף מעופף ישאו על
כתף עירים חילהם ועל
רכש עגמלים אוצרתם
על עם לא יועילו ומצרים
הבל וריק ועזרו לכן קראתי
לזאת רהב הם שבת עתה
בוא כתבה על לוח אתם
ועל ספר חקוה והיה לעד
אחרון לעד שמה כי עם
מרי הוא בנים כחשים בנים
לא אבו שמע תורת יהוה
אשר אמרו לראים לא
תראו ולחזים לא תחזו לנו
נכחות דברו לנו חלקות
חזו מהתלות סורו מן הדרך
הטו מן הארח השביתו
מפנינו את קדוש ישראל
לכן כה אמר
קדוש ישראל יען מאסכם

בדבר הזה ותבטחו בעשק
ונלוז ותשענו עליו לכן
יהיה לכם העון הזה כפרץ
נפל נבעה בחומה נשגבה
אשר פתאם לפתע יבוא
שברה ושברה כשבר
נבלין צרים כתות לא
יחמל ולא יש מצא במכתתו
חרש לחתות אש מוקוד
ולחשף מים מגבא

כי כה אמר אדני יהוה
קדוש ישראל בשובה
ונחת תושעון בהשקט
ובבטחה תהיה גבורתכם
ולא אביתם ותאמרו לא
כי על סוס נוס עלכן
תנוסון ועל קל נרכב על
כן יקלו רדפיכם אלף
אחד מפנעת אחד
מפנעת חמשה תנוסו
עד אם נותרתם כתרן על
ראש הר וכנס על הגבעה
ולכן יחכה יהוה לחננכם
ולכן ירום לרחמכם כי
אלהי משפט יהוה אשרי
כל חכי לו

בציון ושבביר ושלם בכו
לא תבכה חנון ויחנך לקול
ועקך כשמע עתו ענך יענו
לבם ארנן לחם צרומים
לחץ ולא יכבה עורמוריך
והיו עינך ראות את מוריך
ואזנך תשמענה דבר
מאחריך לאמר זה הדרך
לכו בה כי תאמינו כי
תשמאילו וטמאתם את
עפר פסילי כספך ואת
אפדת מסכת זהבך תזרה
כמו דוה צא תאמר לו
ונתן מטר זרעך אשר
תזרע את האדמה ולחם
תבואת האדמה והיה דשן
ושמן ורעה מקנך ביום
ההוא ירעו כרים רחב ידים
והעבדים עבדיה אדמה
בליל המיץ יאכלו אשר
זרה ברחת ובמזרה והוה
על כל הרגבה ועל כל
גבעה נשאה פלגים ובקעים
ביום הרגה בנפל
מגדלים ותיה אור החלבנה
כאור החמה ואור החמה
יהיה שבעתים כאור

שבעת הימים ביום חבש
יהוה את שבר עמו ומחץ
מכתו ירפא
הנה שם יהוה בא
ממרחק בער אפו וכבד
משאה שפתיו מלאו זעם
ולשונו כאש אכלת ורוחו
כנחל שוטף עד צואר
יחלף לחנפה גוים בנפת
שוא ורסן מתעה על לחיי
עמים היה שיר יהיה לכם
כליל התקדש חג ושמחת
לבב כהולך בחליל לבוא
בהר יהוה אל צור ישראל
והשמיע יהוה את הדר קולו
ונחת זרועו יראה בזעף
אף ולהב אש אוכלה נפץ
וחרם ואבן ברד במקול
יתן ויחת אשור בשבט
יכו והיה כל מעבר המטה
מוסדה אשר יניח יהוה
עליו בתפים ובכנרות
ובמלחמות תנופה נלחם בה
כי ערוך מאתמול תפתה
גם הוא למלך הכין העמיק
הדרך מדנה אשן עצים
הרבה נשמת יהוה כנחל

גפרית בערה בה
הוי חיי רים מצים
לעזרה עלסוסים ישענו
ויבטחו על רכב כי רב
ועל פרשים כי עצמו
מאד ולא שעו על קדוש
ישראל ואת יהוה לא
דרשו ונם הוא חכם ויבא
רעו את דבריו לא הסיר
וקם על בית מרעים ועל
עזרת פעלי און ומערים
ארם ולא אל וסוס יחם
בשר ולא רוח ויהוה נטה
ידו וכשל עוזר ונפל עזור
ויחדו כולם יכלו
כי כה אמר יהוה
אלי כאשר יהגה הארי
והכפיר על טרפו אשר
יקרא עליו מלא רעים
מקולם לא יחת ומהמונם
לא יענה כן ירד יהוה
צבאות לצבא על הר ציון
ועל גבעתה כי עפים
עפות כן יגן יהוה צבאות
עליו ושלם פסח והציל
העבר פסח בני ישראל

כי ביום החוא ימאסון איש
אליליכסף ואליליזהבו
אשר עשו לכם ידיכם חטא
ונפל אשור בחרב לא איש
וחרב לא אדם תאכלנו
ונסו מפני חרב וחוריו
למס יחיו וסלעו ממגור
יעבור וחתו מנס שריו נאם
יהוה אשר אור לו בציון
ותנור לו בירושלים
הן לצדק ימלך מלך
ולשרים למשפט ישרו
והיה איש כמחבא רוח וסתר
זרם בפלגי מים בציה
כצל סלע כבד בארץ עיפה
ולא תשענה עינו רואות
ואזני שמעים תקשבנה
ולבב נמהרים יבין לדעת
ולשון עלגים תמהר לדבר
צחות לא יקרא עוד לנבל
נדיב ולכילי לא יאמר שוע
כי נבל נבלה ידבר ולבו
יעשה און לעשות חנף
ולדבר אל יהוה תועה לחריק
נפש רעב תשקה ריקם
וכלי כילי רעים הוא
זמותיו יעצ[illegible]

כאמרי שקר ודברי אמון
משפט ודיבור תיעצ
והוא עלבון יבות יקום

נשים שאננות קומנה שמענה
קולי בנות בטחות האזנה
אמרתי ימים על שנה
תרגזנה בטחות כי כלה
בציר אסף בלי יבוא חרדו
שאננות רגזה בטחות
פשטו ערה וחגרה על
חלצים על שדים ספדים
על שדי חמד על גפן פרי
על אדמת עמי קוץ שמיר
תעלה כי על כל בתי משוש
קריה עליזה כי ארמון
נטש המון עיר עזב עפל
ובחן היה בער מערות עד
עולם משוש פראים מרעה
עדרים ערערה עד לעינו
רוח ממרום תתיך עלינו
לכרמל ונכרמל לרעה יחשב
ושכן במדבר משפט וצדקה
בכרמל תשכן ותיה מעשה
הצדקה שלום ועבדת
הצדקה השקט וכטח עד
עולם וישב עמי בנוה

שלום ובמשכנות מבטחים
ובמנוחות שאננות ובדד
ברדת היערו בשפלה
תשפל העיר אשר לכם
זרעי על כל מים משלחי
רגלי השור והחמור
הוי שודדו ואתה לא
לא שדוד וכוגד ולא בגדו
בכלתך שודד תושד
כנלתך לבגד יבגדוך
יתוך חנני ד קוינו
היה זרעם לבקרים אף
ישועתנו בעת צרה מקול
המון נדדו עמים מן נשאתך
נפצו גוים ואסף שללכם
אסף חסיל כמשק גבים
שוקק בו נשגב יהוה כי
שכן מרום מלא עזון ומשפט
וצדקה והיה אמונת עתך
חסן ישועות חכמת ודעת
יראת יהוה היא אוצרו
הן אראלם צעקו
חוצה מלאכי שלום מר
נבכיון נשמו מסלות שבת
עבר ארח הפר ברית מאס
ערים לא חשב נגש איש
אמלה ארץ הוי אבלה

קמל היה חשרון בערבה
ונער בשן וכרמל עתה
אקום יאמר יהוה עתה
ארומם עתה אנשא יתרומם
חשש תלדו קש שרוחכם
אש תאכלכם והיו עמים
משרפות שיד קוצים בסוחים
באש יצתו
שמעו רחוקים אשר
עשיתי ודעו קרובים גבורתי
פחדו בציון חטאים אחזה
רעדה חנפים מי יגור לנו
אש אוכלה מי יגור לנו
מוקדי עולם הלך צדקות
ודבר מישרים מאס בבצע
מעשק עושר כפיו מתנך
בשחד אטם אזנו משמע
דמים ועצם עיניו מראות
רע הוא מרומים ישכן
מערות סלעים משגבו
לחמו נתן מימיו נאמנים
מלך ביפיו תחזינה עינך
תראינה ארץ מרחקים
לבך יהגה אימה איה סופר
איה שקל איה סופר את
המגדלים את עם נועז לא
תראה עם עמקי שפה

משמו ועבר לעג לשון אין
בינה חזה ציון קריית מועדנו
עינך תראינה ירושלם
נוה שאנן אהל בל יצען
בל יסע יתדותיו לנצח וכל
חבליו בל יינתקו כי אם שם
אדיר יהוה לנו מקום נהרים
יארים רחבי ידים בל יהלך
בם אניה שיט ועצי אדיר לא
יעברנו כי יהוה שפטנו
יהוה מחוקקנו יהוה מלכנו
הוא יושיענו נטו שרוכם
בל יחזיקו בן תרנם בל פרשו
נס אז חלק עד שלל מרבה
פסחים בזזו בו ובל יאמר
שכן חליתי העם הישב בה
נשא עון קרבו גוים לשמע
ולאמים הקשיבו תשמע
הארץ ומלאה תבל וכל
יצאיה כי קצף ליהוה
על כל הגוים וחמה על כל
צבאם החרימם נתנם
לטבח וחללים ישלכו
ופגריהם יעלה באשם ונמסו
הרים מדמם ונמקו כל צבא
השמים ונגלו כספר השמים
וכל צבאם יבול כנבל עלה

מגפן וכנבלת מתאנה כי
רותה בשמים חרבי הנה על
אדום תרד ועל עם חרמי
למשפט חרב ליהוה מלאה
דשן חד שנה מחלב מדשן
דשן עזים מחלב כליות אילים
כי זבח ליהוה בבצרה וטבח
גדול בארץ אדום ורדו
ראמים עמם ופרים עם
אבירים ורותה ארצם מדשן
ועפרם מחלב ישמן כי יום
נקם ליהוה שנת שלומים
לריב ציון ונחם לנחליה
לופתו עפרה לנפרת ותהי
ארץ ציה לפת כעשן תעלה
ומם לא תכבה לעולם
ועלה עשנה מדור לדור
תחרב לנצח נצחים אין עבר
בה ורשה קאת וקפוד
ובנשף ועורב ישכנו בה
ונטה עליה קוי תהו ואבני
בהו חריה ואין שם מלוכה
יקראו ובל שריה והיו אפס
ועלתה ארמנותיה סירים
קמוש וחרחב מבצריה
והיתה נוה תנים חצר לבנות
יענה וגשו צים את איים

עמ׳ ב׳ בלשון בני יון. ממשיך יאב ישרף ממקר
ואכל בשרו מבליע בל ומזיקים ומינם: ס׳

עמ׳ ג׳ את עם מעם לא ידעו לא ידעו ומבורי לשון ומבורי • שפטני ב׳ חד חס וחדל כי יוחנן שפטני ומחוד
ויקם אות ומופת. ס׳: מרחקים ב׳ ומרחקי ארץ ושמי קול שרשבל עמי ו׳: מרחקים יהוה צבאות בקרב מרחקים חס ודר׳: ס׳

עמ׳ ד׳ ראמים ב׳ ומרדו ראמים עמם ומרחקים מרחקים:
ה׳ סמוך שמרו שם ומלמטה עלה ושוב לירושלם ובאר שמה ויראו שם ויש מלך אשור שמה קנמה קמן ומשמ
אלה ומלמטה: ס׳: ועמרים ה׳ חס מאוכ בעי חולב שמן חיב לחזור מלאו דס למה לי ריב ומהכם בשר בגוים
שרב ומלבשה קדוד: ס׳

ושעיר עלה עתו וקראו אף
שם חרנעה לילות ומעאה
לה מנוח שמה קנה קפוז
והמליטו בקעה ורגה בעלה
אף שם נקבצו רזות אשה
רעותה ירד שומעי לספר
יחזה וקראו אחתמחנן לא
נעוירה אשה רעותה לא
פקרו כיפי חוא עוה ורוחן
חוא קבצו וחוא אחפיל לחון
גורל ודוה חלקתה לחסבשו
עד עולם ירשוה לדור ודור
ושכנו בה:

ישבשום מדברו צוה
ותגל ערבה ותפרח כחבצלת
פרחה ותפרח ותגל אף גילת
רשב כבוד הלבנון נתנה לה
הדר הכרמל והשרון המה
יראו כבוד יהוה הדר אלהינו
חזקו רפים רפות
וברכים כשלות אמצו
אמרו לנמהרי לב חזקו אל
תיראו הנה אלהיכם נקם
בא גמול אלהים הוא יבוא
ושעם אז תפקחנה עיני
עורים ואזני חרשים תפתחנה
אז ידלג כאיל פסח ותרן

לשון אלם כי נבקעו במדבר
מים ונחלים בערבה והיה
השרב לאגם וצמאון למבועי
מים בנוה תנים רבצה חציר
לקנה וגמא והיה שם
מסלול ודרך והדרך הקדש
יקרא לה לא יעבר בו טמא
והוא למו הלך הדרך ואולים
לא יתעו לא יהיה שם ארי
ופרץ חיות בלו עלה לא
תמצא שם ופדוי גאולים
ופדויי יהוה ישבון ובאו
ציון ברנה ושמחת עולם
על ראש שם ישון ושמחה
ישיגו ונסו יגון ואנחה
ויהי בארבע עשרה שנה
למלך חזקיהו עלה סנחריב
מלך אשור על כל ערי
יהודה הבצרות ויתפשם
וישלח מלך אשור את רב
שקה מלכיש ירושלם
אל המלך חזקיהו בחיל
כבד ויעמד בתעלת הברכה
העליונה במסלת שדה כובס
ויצא אליו אליקים בן חלקיהו
אשר על הבית ושבנא הסופר
ויואח בן אסף המזכיר

ויאמר אליהם רבשקה
אמרו נא אל חזקיהו כה
אמר המלך הגדול המלך
אשור מה הבטחון הזה אשר
בטחת אמרתי אך דבר
שפתים עצה וגבורה למלחמה
עתה על מי בטחת כי מרדת
בי הנה בטחת על משענת
הקנה הרץ עון הזה על
מצרים אשר יסמך איש
עליו ובא בכפו ונקבה כן
פרעה מלך מצרים לכל
הבטחים עליו ובית אמד
אל יהוה אלהינו בטחנו
הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו
את במותיו ואת מזבחותיו
ויאמר ליהודה ולירושלם
לפני המזבח הזה תשתחוו
ועתה התערב נא את ארני
המלך אשור ואתנה לך
אלפים סוסים אם תוכל לתת
לך רכבים עליהם ואיך
תשיב את פני פחת אחד
עבדי ארני הקטנים ותבטח
לך על מצרים לרכב ולפרשים
ועתה המבלעדי יהוה עליתי
על הארץ הזאת להשחיתה

יהוה אמר אלי עלה אל
הארץ הזאת והשחיתה
ויאמר אלקיקים ושבנא
ויואח אל רבשקה דבר
נא אל עבדיך ארמית כי
שמעים אנחנו ואל תדבר
אלינו יהודית באזני העם
אשר על החומה ויאמר
רבשקה האל אדני לך
ואליך שלחני אדני לדבר
אינם דברים האלה הלא
על האנשים הישבים על
החומה לאכל את חראיהם
ולשתות את שיניהם
ויעמד רבשקה
ויקרא בקול גדול ויהודית
ויאמר שמעו את דברי
המלך הגדול מלך אשור
כה אמר המלך אל ישא
לכם חזקיהו כי לא יוכל
להציל אתכם ואל יבטח
אתכם חזקיהו אל יהוה
לאמר הצל נצילנו יהוה
לא תתן העיר הזאת ביד
מלך אשור אל תשמעו
אל חזקיהו
כי כה אמר המלך

אשר עשו אתי ברכה
וצאו אלי ואכלו איש
גפנו ואיש תאנתו ושתו
איש מים בורו עד בואי
ולקחתי אתכם אל ארץ
כארצכם ארץ דגן ותירוש
ארץ לחם וכרמים פן
יסית אתכם חזקיהו לאמר
יהוה יצילנו הה צילו אלהי
הגוים איש את ארצו מיד
מלך אשור איה אלהי
חמת וארפד איה אלהי
ספרוים והיה צילו את
שמרון מידי מיבל אלהי
הארצות אשר
הצילו את ארצם מידי כי
יצילו יהוה את ירושלם
מידי מחרישו ולא ענו
אתו דבר כי מצות המלך
היא לאמר לא תענהו
ובא אל חזקיהו בגדים
אשר עלו הכית ושבנא
הסופר ויואח בן אסף
המזכיר אל חזקיהו קרועי
בגדים ויגידו לו את דברי
רבשקה

ויהי כשמע המלך

חזקיהו ויקרע את בגדיו
ויתכס בשק ויבא בית יהוה
וישלח את אליקים אשר
על הבית ואת שבנא הסופר
ואת זקני הכהנים מתכסים
בשקים אל ישעיהו בן
אמוץ הנביא ויאמרו אליו
כה אמר חזקיהו יום צרה
ותוכחה ונאצה היום הזה כי
באו בנים עד משבר ולא כח
ללדת אולי ישמע יהוה
אלהיך את דברי רבשקה
אשר שלחו מלך אשור
אדניו לחרף אלהים חיים וגער
בדברים אשר שמע יהוה
אלהיך ונשאת תפלה בעד
השארית הנמצאת ויבאו
עבדי המלך חזקיהו אל
ישעיהו ויאמר אליהם
ישעיהו כה תאמרו אל
אדניכם כה אמר יהוה אל
תירא מפני הדברים אשר
שמעת אשר גדפו נערי
מלך אשור אתי הנני נותן
בו רוח ושמע שמועה ושב
אל ארצו והפלתיו בחרב
בארצו ויעל רבשקה

ואל ואמרו אליהם אמר ישעיהו אל תיראו מפני דברי אשר שמעתם אשר גדפו נערי מלך אשור אתי: ס: אמר לו כה אמר יהוה הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו: ס: ויעל רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: ס:

חזקיהו ב מל בנכסיו ושריהו סופר ושמעיה ומזכיר ואת שבנא הסופר ושעבה ומזכיר ושרשיה ומזכיר ויקרעו בגדיהם ויגידו לחזקיהו: ס: חנניאה ב דשמואל ד דשמואל ד דשמואל ד דשמואל ד: ס:

על הארץ ב בסמ"ר ושמעתין ושמרד המבלעי מזכיר כימעטו זאת לו: ס:

ואת זקני ב׳ ויאמרו הישר אל עבדיהו ארץ
אליקים איש לכים : ס׳

בוטח ב׳ מל בנביא אל ישענך אל תיר אשר דישמעה ובארץ שלוק : ס׳ בוחו ח׳ ומאכמיחו חפר יהי הדבר אשר ואמר
אמר לא אלהי אל אלהי שקרן עמוד ואת אמיחו לא פנה אל הפלת הערעור והדרבור אלה להפר בריחו : ס׳

ויצא את מלך אשור ״
נלחם על לבנה כי שמע כי
נסע מלכיש וישמע על
תרהקה מלך כוש לאמר
ויצא לחלחם אתך וישמע
וישלח מלאכים אל חזקיהו
לאמר כה תאמרון אל ״
חזקיהו מלך יהודה לאמר
אל ישאך אלהיך אשר ״
אתה בוטח בו לאמר לא תנתן
ירושלם ביד מלך אשור ״
הנה אתה שמעת אשר עשו
מלכי אשור לכל הארצות
להחרים אתם ואתה תנצל ״
הצלו אותם אלהי הגוים
אשר השחיתו אבותי את
גוזן וארן ורצף ובני עדן
אשר בתלשר ״ אי המלך
חמת ומלך ארפד ומלך לעיר
ספרוים הנע ועוה ״ וילך
חזקיהו את הספרים ״ מיד
המלאכים ויקרא אחו בית
ויעל ויתפרש חזקיהו לפני
יהוה ויתפלל חזקיהו ״ אל
יהוה לאמר יהוה צבאות
אלהי ישראל ישב הכרבים
אתה הוא אלהים לבדך

לכל ממלכות הארץ אתה
עשית את השמים ״ ואת
הארץ הלטה יהוה אזנך ״
ושמע פקח יהוה עינך וראה
ושמע את כל דברי סנחריב
אשר שלח לחרף אל חי סחי
אמנם יהוה החריבו מלכי
אשור את כל הארצות ״
ארצם ונתנו את אלהיהם
באש כי לא אלהים המה
כי אם מעשה ידי אדם עץ
ואבן ויאבדום ועתה יהוה
אלהינו הושיענו מידו וידעו
כל ממלכות הארץ כי אתה
יהוה לבדך וישלח ישעיהו
בן אמוץ אל חזקיהו לאמר
כה אמר יהוה אלהי ישראל
אשר התפללת אלי אל ״
סנחריב מלך אשור הדבר
אשר דבר יהוה עליו בזה לך
לעגה לך בתולת בת ציון ״
אחריך ראש הניעה בת ״
ירושלם את מרחפך וגדפת
ועל מי הרוממת קול ותנשא
מרום עינך אל קדוש ״
ישראל ביד עבדיך חרפת
אדני ותאמר ברב רכבי אני

עליתי מרום הרים ירכתי
לבנון ואכרת קומת ארזיו
מבחרת שיו ואבוא מרום
קצו יערו כרמלו אני קדתי
ושתתי מים ואחרב כף
פעמי כל יארי מצור הלא
שמעת למרחוק אותה ״
עשיתי מימי קדם ויצר תיה
עתה הבאתיה והיה לשות
גלים נצים ערים בצרות ״
ושבי יחוקן עריהם חתו ובשו
היו עשב שדה וירק דשא
חציר גגות ושדמה לפני קמה
ושבתך ויצאתך וכואך ידעתי
ואתה תרגזך אלי ויעז ״
התרגזך אלי ושאנך עלה
באזני ושמתי חחי באפך ״
ומתג בשפתיך והשיבתיך
בדרך אשר באת בה ״ והיה לך
האות אכל השנה ספיח ״
ובשנה השנית שחיש ובשנה
השלישית זרעו וקצרו ״
ונטעו כרמים ואכלו פריים
ופלטה פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה ועשה
פרי למעלה כי מירושלם
תצא שארית ופליטה מהר

ושמו לי ״ ושמעאלי איב אחיו את מי חרטרת
וגיטת וחבירו ועל מלא יקחם אחיהו : ס׳

ובלב שלם ג׳ אנה יהוה זכר נא וישעיה
את על והטיבם כי בלב שלם: ס׳

ואת הרעה ה׳ ויהוה בני יחזקיה ואת בלבשך ושמני אות הביאך ואמרת אלהים בפיו לכן הנני ובשחיתי והרסה
לקחו אוכ אשר והיסרתי עליך דמי לבמו ומלכא מלך אשורי דישרעה ובקשה על ורעמי חזאוכ וישעיה: ס׳

עיון קנאת יהוה עבאות
תעשה זאת:
לכן כה אמר יהוה
אל מלך אשור לא יבוא
אל העיר הזאת ולא יורה
שם חץ ולא יקדמנה מגן
ולא ישפך עליה סללה:
בדרך אשר בא בה ישוב
ואל העיר הזאת לא יבוא
נאם יהוה וגנותי על העיר
הזאת להושיעה למעני
ולמען דוד עבדי:
ויצא מלאך יהוה
ויכה במחנה אשור מאה
ושמנים וחמשה אלף
וישכימו בבקר והנה כלם
פגרים מתים ויסע וילך
וישב סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה ויהי הוא
משתחוה בית נסרך אלהיו
ואדרמלך ושראצר בניו
הכהו בחרב והמה נמלטו
ארצה אררט וימלך אסרחדון
בנו תחתיו:
בימיה חלה
חזקיהו למות ויבא אליו
ישעיהו בן אמוץ הנביא

ויאמר אליו כה אמר יהוה
צו לביתך כי מת אתה ולא
תחיה ויסב חזקיהו פנו אל
הקיר ויתפלל אל יהוה
ויאמר אנה יהוה זכר נא
את אשר התהלכתי לפניך
באמת ובלב שלם והטוב
בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו
בכי גדול
והי דבר יהוה אל
ישעיהו לאמר הלוך
ואמרת אל חזקיהו כה
אמר יהוה אלהי דוד אביך
שמעתי את תפלתך ראיתי
את דמעתך הנני יוסף על
ימיך חמש עשרה שנה
ומכף מלך אשור אצילך
ואת העיר הזאת ונגותי
על העיר הזאת למען
האותי מאתי יהוה אשר
יעשה יהוה את הדבר הזה
אשר דבר הנני משיב את
צל המעלות אשר ירדה
במעלות אחז בשמש
אחרנית עשר מעלות
ותשב השמש עשר מעלות
במעלות אשר ירדה

מכתב לחזקיהו
מלך יהודה בחלתו ויחי
מחלו אני אמרתי בדמי
ימי אלכה בשערי שאול
פקדתי יתר שנותי אמרתי
לא אראה יה יה בארץ
החיים לא אביט אדם
עוד עם יושבי חדל:
דורי נסע ונגלה מני
כאהל רעי קפרתי כאורג
חיי מדלה יבצענו מיום
עד לילה תשלימני שויתי
עד בקר כארי כן יושבר
כל עצמותי מיום עד
לילה תשלימני כסוס
עגור כן אצפצף אהגה
כיונה דלו עיני למרום
אדני עשקה לי ערבני
מה אדבר ואמר לו והוא
עשה אדרה כל שנותי
על מר נפשי אדני עליהם
יחיו ולכל בתוחי רוחי
ותחלימני והחיני הנה
לשלום מר לי מר ואיה
חשקת נפשי משחת
כי הטיחת אחרי
גוך כל חטאי כי לא שאול

וחטוב ל׳ ומל׳ רעשית בעמך חמרי מצ׳ שלון: ס׳; ואת הרעה ה׳ ויהוה כלבשך של לש חוטטתי ומלמוש ומקא
דישרעוה פשוה לה סבר אשור ומשרטו: ס׳; בארץ חדש ג׳ ומיסטון אמרתי חלקיהו־נא: ס׳;

מלמוש מדיך אשר ובוא ישרעוה שדיך אשר
בנו מדרשוכ: ס׳;

ומל חדר ב׳ ושמעתיהון ורקליני ומפיל הגשורי
והשיעמו כלגיא יטשא ומל חדי ובמעני: ס׳:

עלוה ה׳ ומעקוה פרוה פרוה מאחר עלוה: ס׳ ושקיום ד׳ יעשוה בחיה וחדין לא יכו: ס׳ ונטשו יב׳ חבריים בבויך
מ׳ שפכוה מגבעיה ב׳ עטוה מקבעיה על מטנא ושכיל חמין בטוה מ׳ כסד דהלמין: ס׳:

תוֹרָה מָוֶת יִהְיֶה לָךְ׃ לא
וְשַׁבְרוּ וְרִיבוֹר אֶל׃
אִמְּתֶךָ חַיֶּיהָ הוּא מוֹרֶה׃ ב
כְּמוֹנִי חַיּוֹס אַב לְבָנוֹס׃
יוֹרֵעַ אֶל אִמְּתֶךָ׃ יִתְוֹח
רְחוֹשִׁעֵנִי וּנְגוּתַי נְנַגֵּן׃
כְּרוּמִי חַיֵּינוּ עַל בֵּית יִתְוֹח׃
וַיֹּאמֶר יֵשׁ עִוְחוֹ וְיֵשׁ אוֹ׃ ב
רְבֶלֶת תְּאָנִים וּמִרְחוֹ עַל
חֲשִׁחוּן וּמִחוֹ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּחוּ
מָה אוֹת כִּי אֶעֱלֶה בַּיִת׃
יִתְוֹח׃ בְּעַתָּה הוּא
שֶׁלַּח מַרְדָּךְ בַּלְאָדָן בֶּן׃
בַּלְאָדָן מֶלֶךְ בָּבֶל סְפָרִים
וּמִנְחָה אֶל חִזְקִיָּחוּ וַיִּשְׁמַע
כִּי חָלָה חִזְקִיָּחוּ׃ וַיִּשְׁמַח ל
עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּחוּ וַיַּרְאֵם
אֶת בֵּית נְכָתוֹ אֶת הַכֶּסֶף
וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַבְּשָׂמִים
וְאֶת הַשֶּׁמֶן הַטּוֹב וְאֶת כָּל
בֵּית כֵּלָיו וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
נִמְצָא בְּאוֹצְרוֹתָיו לֹא הָיָה
דָבָר אֲשֶׁר לֹא הֶרְאָם
חִזְקִיָּחוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל׃
מִמְשַׁלְתּוֹ וַיָּבֹא יְשַׁעְיָחוּ
הַנָּבִיא אֶל הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּחוּ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה אָמְרוּ׃

הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאַיִן׃
בָּאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּחוּ
מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ אֵלַי׃
מִבָּבֶל׃ וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ
בְּבֵיתֶךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּחוּ׃
אֶת כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ
לֹא הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא׃
הֶרְאִיתִים בְּאוֹצְרוֹתָי׃ ג
וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָחוּ אֶל חִזְקִיָּחוּ
שְׁמַע דְּבַר יְהוָה צְבָאוֹת׃
הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשָּׂא כֹל
אֲשֶׁר בְּבֵיתֶךָ וַאֲשֶׁר אֲצָרוּ
אֲבֹתֶיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶל
לֹא יִוָּתֵר דָּבָר אָמַר יְהוָה׃
וּמִבָּנֶיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמְּךָ
אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקָּחוּ וְהָיוּ׃ א
סָרִיסִים בְּהֵיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃
וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּחוּ אֶל יְשַׁעְיָחוּ
טוֹב דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה שָׁלוֹם׃
וֶאֱמֶת בְּיָמָי׃
נִחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמַר׃ ס
אֱלֹהֵיכֶם׃ דַּבְּרוּ עַל לֵב׃
יְרוּשָׁלִַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי
מָלְאָה צְבָאָהּ כִּי נִרְצָה
עֲוֹנָהּ כִּי לָקְחָה מִיַּד יְהוָה
כִּפְלַיִם בְּכָל חַטֹּאתֶיהָ׃

קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר
פַּנּוּ דֶרֶךְ יְהוָה יַשְּׁרוּ בָעֲרָבָה
מְסִלָּה לֵאלֹהֵינוּ׃ כָּל גַּיְא׃
יִנָּשֵׂא וְכָל הַר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ
וְהָיָה הֶעָקֹב לְמִישׁוֹר׃
וְהַרְבָּסִים לְבִקְעָה׃ וְנִגְלָה
כְּבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָל בָּשָׂר
יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר׃
קוֹל אֹמֵר קְרָא וְאָמַר
מַה אֶקְרָא כָל הַבָּשָׂר חָצִיר
וְכָל חַסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה׃
יָבֵשׁ הַחָצִיר נָבֵל הַצִּיץ כִּי רוּחַ
יְהוָה נָשְׁבָה בּוֹ אָכֵן הָעָם חָצִיר
הָעָם יָבֵשׁ הַחָצִיר נָבֵל הַצִּיץ
וּדְבַר אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם׃
עַל הַר גָּבֹהַּ עֲלִי לָךְ
מְבַשֶּׂרֶת צִיּוֹן הַרִימִי בַכֹּחַ׃
קוֹלֵךְ מְבַשֶּׂרֶת יְרוּשָׁלִַם׃
הַרִימִי אַל תִּירָאִי אִמְרִי׃
לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם׃
הִנֵּה אֲדֹנָי יְהוִה בְּחָזָק יָבוֹא
וּזְרֹעוֹ מֹשֵׁלָה לוֹ הִנֵּה שְׂכָרוֹ
אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו׃ כְּרֹעֶה
עֶדְרוֹ יִרְעֶה בִּזְרֹעוֹ יְקַבֵּץ
טְלָאִים וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא עֲלוֹת
יְנַהֵל׃ מִי מָדַד
בְּשָׁעֳלוֹ מַיִם וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת

ואלמי׳ ל׳ ויאמרו אנשי בית שמש ואל מי יעלה מעלינו
אל קראתנו וישלחו׳ ס׳

ויראו ו׳ וחלו ישראל חביריו וחנשאר ראו אמיש ויראו ויראו רבים ויראו ויראו׳ ס׳ ויעלו ח׳ מר ח׳ עיר
מקיריתו חבריו חיה עיר ויקלו ונשבע אחת׳ ס׳

תבוא כלבשלש עפר ׃
חארץ ושקל בפלס הרים
וגבעות במאזנים מי תכן
את רוח יחוה ואיש עצתו
יודיענו את מי נועץ ׃
ומי יבינהו ומי למדהו בארח
משפט ומי למדהו דעת ודרך
תבונות יודיענו׃ הגוים
כמר מדלי ובשחקמאזנים
נחשבו הן איים כדק יטול׃
ולבנון אין די בער וחיתו ׃
אין די עולה׃
כל הגוים כאין נגדו
מאפס ותהו נחשבו לו׃ ואל
מי תדמיון אל ומה דמות
תערכו לו׃ הפסל נסך חרש
וצרף בזהב ירקענו ורתקות
כסף עורף המסכנות רומה
עץ לא ירקב יבחר חרש
חכם יכין לו׃ הכיו פסל
לא ימוט׃ הלוא תדע אם לא
תשמע הלוא הגד מראש
לכם הלוא הבינתם מוסדות
הארץ׃ הישב על חוג
הארץ ויושביה כחגבים ׃
הנטה כדק שמים ויפרשם
כאהל לשבת׃ הנתן אזנים לאמיים

לא׳ ז׳ שפטי ארץ כתוהו
עשה אף בלבטש אף
בל זרעו אף בל שרש ׃
בארץ נטעם גם נשף בהם
ויבשו׃ ס׳ ערה בקש תשאם
ואלמי תדמיוני
ואשוה׳ אמר קדוש׳ שאו
מרום עינכם וראו׃ מי ברא
אלה המוצא במספר צבאם
לכלם בשם יקרא׳ מרב
אונים ואמיץ כח איש לא
נעדר׃ למה תאמר
יעקב׃ ותדבר ישראל ׃
נסתרה דרכי׃ מיהוה ומאלהי
משפטי׃ יעבור׃ הלוא
ודעת׃ אם לא שמעת אלהי
עולם׃ יהוה בורא קצות
הארץ לא ייעף׃ ולא ייגע
אין חקר לתבונתו׃ נתן
לעיף כח׃ ולאין אונים עצמה
ירבה׃ ועפו נערים ויגעו
ובחורים כשול יכשלו׃
וקוי יהוה יחליפו כח׃ יעלו
אבר כנשרים׃ ירוצו׃ ולא
ייגעו׃ ולכו׃ ולא׳ ייעפו׃
החרשו׃ אלי איים׃ ולאמים

יחליפו׃ כח׃ יגשו׃ אז׃ ידברו׃
יחדו׃ למשפט׃ נקרבה׃ מי
הקים׃ ממזרח צדק יקראהו
לרגלו׃ יתן לפניו גוים׃ ומלכים
ירד׃ יתן כעפר חרבו׃ כקש
נדף קשתו׃ ירדפם יעבר׃
שלום׃ ארח ברגליו׃ לא
יבוא׃ מי פעל׃ ועשה׃ קרא
הדורות׃ מראש׃ אני יהוה׃
ראשון׃ ואת אחרנים׃ אני
הוא׃ ראו׃ איים׃ ויראו׃ לי
קצות הארץ׃ יחרדו׃ קרבו
ויאתיון׃ איש׃ את רעהו
יעזרו׃ ולאחיו׃ יאמר חזק׃
ויחזק׃ חרש׃ את צרף׃
מחליק׃ פטיש׃ את׃ הולם
פעם׃ אמר לדבק׃ טוב הוא
ויחזקהו׃ במסמרים׃ לא
ימוט׃ ואתה׃
ישראל׃ עבדי׃ יעקב׃ אשר
בחרתיך׃ זרע׃ אברהם׃ אהבי׃
אשר׃ החזקתיך׃ מקצות׃
הארץ׃ ומאציליה׃ קראתיך
ואמר׃ לך׃ עבדי׃ אתה׃
בחרתיך׃ ולא׃ מאסתיך׃
אל תירא׃ כי׃ עמך׃ אני׃
תשתעה׃ כי׃ אני׃ אלהיך׃

אלהי ישראל פז׳ וי״ב שם וידאו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן אל שבעים זקני העם ויהי כאשר נחה עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו ויאמר אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם ויקם משה ויעל אל ההר ויכס הענן את ההר ויקרא אל משה מתוך הענן ויהי מראה כבוד יי׳ כאש אוכלת בראש ההר לעינים בני ישראל ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה ס׳

אמצתך אף עזרתיך אף
תמכתיך בימין צדקי הן
יבשו ויכלמו כל הנחרים בך
יהיו כאין ואבדו אנשי
ריבך תבקש ולא תמצאם
אנשי מלחמתך כי אני יהוה אלהיך
מחזיק ימינך האמר לך אל
תירא אני עזרתיך
אל תירא תולעת
יעקב מתי ישראל אני
עזרתיך נאם יהוה וגאלך
קדוש ישראל הנה שמתיך
למורג חרוץ חדש בעל
פיפיות תרוש הרים ותדק
וגבעות כמץ תשים תזרם
ורוח תשאם וסערה תפיץ
אותם ואתה תגיל בי׳ יהוה
בקדוש ישראל תתהלל

הענים והאביונים מבקשים
מים ואין לשונם בצמא
נשתה אני יהוה אענם אלהי
ישראל לא אעזבם אפתח
על שפיים נהרות בתוך הבקעות
מעינות אשים מדבר לאגם

ויאמר ד׳ ומשה יחלמיה ונשתיר ושמה
חדש ובשלחו בשמיה תמם וחמד ובשנו: ס׳ ה׳

מים וארץ ציה למוצאי
מים אתן במדבר ארז
שטה והדס ועץ שמן
אשים בערבה ברוש תדהר
ותאשור יחדו למען יראו
וידעו וישימו ושכלו יחדו
כי ידו עשתה זאת
וקדוש ישראל בראה

קרבו ריבכם יאמר יהוה
הגישו עצמותיכם יאמר
מלך יעקב יגישו ויגידו
לנו את אשרת תקרינה
הן ראשנות מה הנה הגידו
ונשימה לבנו ונדעה אחריתן
או הבאות השמיענו הגידו
האתיות לאחור ונדעה כי
אלהים אתם אף היטיבו
והרעו ונשתעה ונראה יחדו
הן אתם מאין ופעלכם
מאפעה תועבה יבחר בכם
הועיר תומ נפון נאם
ממזרח שמש יקרא בשמי
ויבא סגנים כמו חמר וכמו
יוצר ירמס טיט
מראשון עד אחרון
ונאמר עריק אף אין מגיד

אף אין משמיע אף אין
שמע אמריכם הראשון
לציון הנה הנם ולירושלם
מבשר אתן וארא ואין
אישומאלה ואין יועץ
ואשאלם ישיבו דבר הן
כלם און אפס מעשיהם
רוחותיהו נסכיהם
הן עבדי אתמך בי בחירי
רצתה נפשי נתתי רוחי
עליו משפט לגוים יוציא
לא יצעק ולא ישא ולא
ישמיע בחוץ קולו קנה
רצוץ לא ישבור ופשתה
כהה לא יכבה לאמת יוציא
משפט לא יכהה ולא ירוץ
עד ישים בארץ משפט
ולתורתו איים ייחלו

כה אמר האל יהוה בורא
השמים ונוטיהם רקע הארץ
ורצאצאיה נתן נשמה לעם
עליה ורוח להלכים בה
אני יהוה קראתיך בצדק
ואחזיק בידך ואצרך ואתנך
לברית עם לאור גוים
לפקח עינים עורות להוציא

ויבא לא השחתה שדה ויעיריהו פתיו ונדעה ומה
אל ועמדה ברשאו שעיים שאו שעיים: ס׳

ויגורו ד׳ אל נערך חמדיך עשון לעם טלוים:
שמיים ב׳ מל אפיה ב׳ לאמר יחד עד לשמיים: ס׳

מסגר אסיר מבית כלא
ושבי חשך אני יהוה הוא
שמי וכבודי לא אחר לא
אתנותה לתי לפסילים
חדשות הנה באו וחדשות
אני מגיד בטרם תצמחנה
אשמיע אתכם
שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו מקצה הארץ
יורדי הים ומלואו איים
ישבי חצרים ישאו מדבר
ועריו חצרים תשא קדר
רננו ישבי סלע מראש
הרים יצוחו ישמעו
ליהוה כבוד ותהלתו
באיים יגידו יהוה כגבור
יצא כאיש מלחמות
יעיר קנאה יריע אף
יצריח על אויביו יתגבר
החשיתי עולם
אחריש אתאפק כיולדה
אפיח אשם ואשאף יחד
אחריב הרים וגבעות וכל
עשבם אוביש ושמתי
נהרות לאיים ואגמים
אוביש וחרבתי עוקים סביבם
לא ידעו בנתיבות לא

ידעו ארכיבם אשים
מחשך לפניהם לאור
ומעקשים למישור אלה
הדברים עשיתים ולא
עזבתים נסגו אחור יבשו
בשת הבטחים בפסל
האמרים למסכה אתם
אלהינו חרשים
שמעו עורים הביטו
לראות מי עור כי אם
עבדי ויחרש כמלאכי ש
אשלחמי עור כמשלם
ועור כעבד יהוה ראית
רבות ולא תשמר פקוח
אזנים ולא ישמע יהוה
חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר והוא עם בזוז
ושסוי חפר בחורים כלם
ובבתי כלאים חבאו היו
לבזו ואין מציל משסו ואין
אמר הישב מי בכם יאזין
זאת יקשיב וישמע לאחור
מי נתן למשסה יעקב
וישראל לבזזים חלוא
יהוה זו חטאנו לו ולא אבו
בדרכיו הלוך ולא שמעו
בתורתו וישפך עליו חמה

אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו
מסביב ולא ידע ותבערהו
ולא ישים על לב
ועתה כה אמר יהוה בראך
יעקב ויצרך ישראל אל
תירא כי גאלתיך קראתי
בשמך לי אתה כי תעבר
במים אתך אני ובנהרות
לא ישטפו אתך כי תלך במו אש
לא תכוה ולהבה לא תבער
בך כי אני יהוה אלהיך קדוש
ישראל מושיעך נתתי כפרך
מצרים כושיא וסבא תחתיך
מאשר יקרת בעיני נכבדת
ואני אהבתיך ואתן אדם
תחתיך ולאמים תחת נפשך
אל תירא כי אתך אני מזרע
אביא ומן מערב אקבצך
אמר לצפון תני
ולתימן אל תכלאי הבי אבני
מרחוק ובנותי מקצה הארץ
כל הנקרא בשמי ולכבודי
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו
הוציא עם עור ועינים יש
החרשים ואזנים למי
נקבצו יחדו אספו לאמים
מי בהם יגיד זאת וראשנות

עשיתם ב מ״ נקודים כי עשיתם וחולמי עדים בדיקחו ועשיתם לעין אחד והיו לחוס: ס. לאיש ב קרעין
ושמתי מדיחות לאיים במדבר ישלם: ס ויאמרו ב ויאמרו כל אלה מי בכל יאמין זאת ויאמרו אור ויבריו יס: ס

ובמדבר ב כרתמרי במים ושמיתי בים
ועוזן ב מלחמה מאמרים ואמרים: ס

אלה הדברים לא ואנכי יהוה לך ויקחל משה את כל אלה הדברים אשר דבר ויראש פרוך עשיתם ולא עבדתם
אשר ועשו דומי עשה ואל ראלה הדברים אשר דבר ויחל ס ובמדבר ב ובמדבר עמים מכבד ומלאיתן בדם
ובמדבר ובמדבר: ס:

ישמיעו ויתנו עליחס
ויגלקו ויאמרו
אמת אתם עדי ראסיתוה
ועבדיי אשר בחרתי למען
תדעו ותאמינו לו ותבינו כי
אני הוא לפני לא נוצר אל
ואחרי לא יהיה
אנכי אנכי יהוה ואין
מבלעדי מושיע אנכי
הגדתי והושעתי והשמעתי
ואין בכם זר ואתם עדי נאם
יהוה ואני אל נסמים אני
הוא ואין מידי מציל אפעל
ומי ישיבנה
כה אמר יהוה גאלכם
קדוש ישראל למענכם
שלחתי בבלה והורדתי בריחים
כלם ובשדים באניות רנתם
אני יהוה קדושכם בורא
ישראל מלככם
כה אמר יהוה הנותן
בים דרך וכמים עזים נתיבה
המוציא רכב וסוס חיל ועזוז
יחדו ישכבו בל יקומו דעכו
כפשתה כבו
אל תזכרו ראשנות וקדמניות אל
תתבוננו הנני עשה חדשה

עתה תצמח הלוא תדעוה
אף אשים במדבר דרך
בי שמון נהרות תבל
תשדני חיתם בנות יענה כי
נתתי במדבר מים נהרות
בי שמון להשקות עמי בחירי
עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו
ולא אתי קראת
ועקבי יעקב ישראל
לא הביאת לי שה עלותיך
וזבחיך לא כבדתני לא
העבדתיך במנחה ולא
הלאיתיך בלבונה לא קנית
לי בכסף קנה וחלב זבחיך
לא הרויתני אך העבדתני
בחטאותיך הלאתני בעונותיך
אנכי אנכי הוא
מחה פשעיך למעני וחטאתיך
לא אזכר הזכירני נשפטה
יחד ספר אתה למען תצדק
אביך הראשון חטאו ומליציך
פשעו בי ואחלל שרי קדש
ואתן הרם יעקב וישראל
לגדופים ועתה
שמע יעקב עבדי וישראל
בחרתי בו כה אמר יהוה
עשהו ויצרך מבטן יעזרך

אל תירא עבדי יעקב
וישרון בחרתי בו כי אצק
מים על צמא ונזלים על
יבשה אצק רוחי על זרעך
וברכתי על צאצאיך ועמחו
בבין חציר כערבים על יבלי
מים זה יאמר ליהוה אני
וזה יקרא בשם יעקב וזה
יכתב ידו ליהוה ובשם
ישראל יכנה
כה אמר יהוה מלך ישראל
וגאלו יהוה צבאות אני
ראשון ואני אחרון ואין
אלהים מבלעדי מי כמוני יקרא ויגדה
ויערכה לי משומי עם עולם
ואתיות ואשר תבאנה יגידו
למו אל תפחדו ואל תרהו
הלא מאז השמעתיך והגדתי
ואתם עדי היש אלוה
מבלעדי ואין צור בלתי ידעתי
יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם
בלו עדיהם ועדיהם חמה בל
יראו ובל יבשו יחד
מי יצר אל ופסל נסך לבלתי
הועיל חבר כל חברי ובשו
והרשים חמה מארס יתקצעו

עם עולם ב׳ משקמו עם עולם ואמיחל אתיהודיעור ושאר עמי עולם: ס׳. חרש ג׳ מעשה חרש אבן חרש ברזל חרש עצים:
ויאמץ ב׳ ויאמץ לו בעצי ויאמץ אות לבם: ס׳:

ומשחתו ב׳ קנף קמץ ופל ומשיב
אף יפעל אל ומשחתו: ס׳.

כלם יעמדו יפחדו יבשו יחד:
חרשי הרזל מעצד ופעל
בפחם ובמקבות יעצרהו
יפעלהו בזרועו גם רעב
ואין כח לא שתה מים ויעף:
חרש עצים נטה קו יתארהו
בשרד יעשהו במקצעות
וכמהו יתארהו כתבנית איש כתפארת אדם
לשבת בבית:
ויכרת לו ארזים
ויקח תרן ואלון ויאמץ לו
בעצי יער נטע ארז וגשם
יגדל ויהי לארם לבער
ויקח מהם וחם אף ישרף
ואפה לחם אף יפעל אל
ויעשהו עשה פסל ויסגד
למו הציו שדף במו אש
ינלח עליו בשר יאכל יצלה
צלי וישבע אף יחם
ויאמר האח חמתי חמתי
אור ושאריתו לתועבה עשה
לפסלו יסגד לו וישתחו
ויתפלל אליו ויאמר הצילני
כי אלי אתה לאל עולם
יבינו כי טחו מראות עיניהם
מהשכיל לבתם ולא ישיב
אל לבו ולא דעת ולא

תבונה לאמר חציו שרפתי
במו אשי אף אפיתי על
גחלי לחם אצלה בשר
ואכל ויתרו לתועבה אעשה
לבול עץ אסגוד הנה אפר
לבחותל חטחו ולא יציל
את נפשו ולא יאמר הלוא
שקר בימיני:
זכר אלה יעקב
וישראל כי עבד אתה
יצרתיך עבד לי אתה
ישראל לא תנשני מחיתי
כעב פשעיך וכענן חטאותיך
שובה אלי כי גאלתיך דנו
שמים כי עשה יהוה הריעו
תחתיות ארץ פצחו הרים
רנה יערות כל עץ כי גאל
יהוה יעקב ובישראל
יתפאר:
כה אמר יהוה גאלך ויצרך
מבטן אני יהוה עשה כל
נטה שמים לבדי רקע
הארץ מי אתי מפר אותות
בדים וקסמים יהולל משיב
חכמים אחור ודעתם ישכל
מקים דבר עבדו ועצת
מלאכיו ישלים האמר ל

לירושלם תושב ולערי
יהודה תבנינה וחרבותיה
אקומם: האמר לצולה חרבי
ונהרותיך אוביש: האמר
לכורש רעי וכל חפצי
לאמר לירושלם
תבנה והיכל תוסד:
כה אמר יהוה
למשיחו לכורש אשר
החזקתי בימינו לרד לפניו
גוים ומתנים מלכים אפתח
לפתח לפניו דלתים ושערים
לא יסגרו: אני לפניך אלך
והדורים אישר דלתות
נחושה אשבר ובריחי ברזל
אגדע: ונתתי לך אוצרות
חשך ומטמני מסתרים למען
תדע כי אני יהוה הקורא
בשמך אלהי ישראל: למען
עבדי יעקב וישראל בחירי
ואקרא לך בשמך אכנך
ולא ידעתני: אני יהוה ואין
עוד זולתי אין אלהים
אאזרך ולא ידעתני למען
ידעו מן מזרח שמש ועד מערבה
כי אפס בלעדי אני יהוה
ואין עוד: יוצר אור ובורא

ויהוה ז׳ ול׳ נטה נטה ויהודיעו שיבנו בפור
הדודיהן רבי נחוד עולם קראתי שמך ויחוה:
ישוב כי ישקמנו בעל הבוש מעבו ויבוה הוינו לאיש בסרי וחבדיו אמרו וסבטו ונו בנשך ענו והבלו
הבעים הריע אלוה הוסאמרין מ עמדיך ישובה מפרי בעמיך לאיש: ס׳:

ושע. ה׳ הרימו שמיכם שרשו אישרש בחוזק וכחמיה אלבישו ויקרישם שגבו ישע. ו׳ וכל
עבאם. ז׳ ויכלו ושמרים והראיץ ומיקו כי עבא אבמי עפורמי ארץ אשרו והיא יהודה: ח׳:

ותפטרו ארץ. ב׳ ושיטמרון ותפטרו ארץ ויטרו
ישע. ותפטרו ארץ ויכבל ע. ויקן ומכבי: ט׳:

חשך עשה שלום ובורא׳
רע אני יהוה עשה כל אלה׳
הרעיפו שמים
ממעל ושחקים ישלו צדק
תפתח הארץ ויפרו ישע
ויצמיח תצמיח יחד אני
יהוה בראתיו׳
הוי רב את יצרו חרש
אתה חרשי אדמה הי אמר
חמר ליוצרו מה תעשה
ופעלך אין ידים לו׳
הוי אמר לאבי מה
תוליד ולאשה מה תחילין׳
כה אמר יהוה קדוש
ישראל ויצרו האתיות עתי
שאלוני עד בני ועל פעלי
תצוני אני עשיתי ארץ
וארם עליה בראתי אני ידי
נטו שמים וכל צבאם צויתי׳
אני הי עורתיה בצדק כל
דרכיו אישרנה הוא יבנה עירי
ומגלותי ישלח לא במחיר ולא
בשחד אמר יהוה צבאות׳

כה אמר יהוה יגיע מצרים
וסחר כוש וסבאים אנשי
מדה עליך יעברו ולך יהיו

אחריך ילכו בזיקים יעברו׳
ואליך ישתחוו אליך יתפללו׳
אך בך אל ואין עוד אפס
אלהים אמן אתה אל׳
משתתר אלהי ישראל
מושיע׳ בושו ונכלמו
כלם יחדו הלכו בכלמה׳
חרשי צירים ישראל תושע
ביהוה תשועת עולמים
לא תבשו ולא תכלמו עד
עולמי עד׳
כי כה אמר יהוה בורא
השמים הוא האלהים יצר
הארץ ועשה הוא כוננה
לא תהו בראה לשבת יצרה
אני יהוה ואין עוד לא
בסתר דברתי במקום ארץ
חשך לא אמרתי לזרע
ובקשו תהו בקשוני אני
יהוה דבר צדק מגיד מישרים׳
הקבצו ובאו התנגשו יחדו
פליטי הגוים לא ידעו
הנשאים את עץ פסלם
ומתפללים אל אל לא
הושיע הגידו והגישו אף
יועצו יחדו מי השמיע זאת
מקדם מאז הגיד הלוא אני

יהוה ואין עוד אלהים׳
מבלעדי אל צדיק ומושיע׳
אין זולתי׳ פנו אלי והושעו
כל אפסי ארץ כי אני אל
ואין עוד׳ בי נשבעתי יצא
מפי צדקה דבר ולא ישוב׳
כי לי תכרע כל ברך תשבע
כל לשון׳ אך ביהוה לי אמר
צדקות ועז עדיו יבוא׳
ויבשו כל הנחרים בו׳ ביהוה
יצדקו ותתהללו כל זרע
ישראל׳ כי רעב לקרסנו
חיו עצביהם לחתו ולבהמה
נשאתיכם עמוסות משא
לעיפה׳ קרסו כרע יחדו
לא יכלו מלט משא ונפשם
בשבי הלכה׳

שמעו אלי בית
יעקב וכל שארית בית׳
ישראל העמסים מבטן׳
הנשאים מרחם׳ ועד זקנה
אני הוא ועד שיבה׳ אני
אסבל אני עשיתי ואני
אשא ואני אסבל ואמלט׳
למי תדמיון
ותשוו ותמשלו ונדמה׳
חוליים יחבו מפיס וכסף בקנה

יקבצו׳ ו׳ ויקמיטו ושמעו מי יעקב ובאו
התנגשו כלמו ושמעו ובאו והגשמו׳ ו׳:

אמר יהוה עבאות׳ ז׳ לא ממחר ולשני מיול אחר ואשוב אליכם לא בחיל ובשר קדיא מדיק יעקב ומן בן יכבו אב
עמי שוב ישוב ישמע ל׳ ל׳ ב׳ ודאי מי ישובו מי שובו שלחו חזקו: ט׳ מושר ב׳ מל׳ משוחו בכלמו משוחו כלמו בי פטוחו
ולא בישרו׳ ט׳:

מדאשתיק ה׳ חשמו רבו עריסומס ולקחת לחטריאכם מגדי מדאשרוק: ׳ וכאחר ל׳ מלאוקי וינישקי
וסדי תדיר קרבתי׳: ובאי ל׳ ב׳ חסדין וחד מ״ל שכבו בה שקר לבי יכמין ׳ ׳:

עמיטו ב׳ חד מ״ל נא וחד מ״ל סד ושמחון
ושמטו שמיעו ואזל עיטו בן שיזא ׳ ׳:

ישקלו ושברו ערף ׳
ויעשחו אליסגרו אף ׳
ישתחוו ישאחו על כתף
וסבלוהו ונחתוהו
ויעמד ממקומו לא ימיש
אף יצעק אליו לא יענה
מצרתו לא ושיעני
וברזאת חתאששו
חשובו ישעים על לב
וברו ראשנות מעולם כי
אני אלו ואין עוד אלהים
ואפסם מנגד מראשית
אחרית ומקדם אשר לא
נעשו אמר עצתי תקום
וכל חפצי אעשה קרא
ממזרח עיט מארץ מרחק
איש עצתו אף דברתי
אף אביאנה יצרתי אף
אעשנה

שמעו אלי אבירי לב חרוקים מצדקה
קרבתי צדקתי לא תרחק
ותשועתי לא תאחר ונתתי
בציון תשועה לישראל
תפארתי

רדו ושבו
עליעפרת תל תבל
שבילארץ אוכסא בת

כשדים כי לא תוסיפו
יקראו לך רכה ועגנה
קחי רחים וטחני קמחך
צמתך חשפי שבל גלי
שוק עברי נהרות תגל
ערותך גם תראה חרפתך
נקם אקח ולא אפגע
אמר גאלנו יהוה
צבאות שמו קדוש
ישראל שבי רומס ובאי
בחשך בתכשדים כי לא
תוסיפי יקראו לך גברת
ממלכות קצפתי על עמי
חללתי נחלתי ואתנם
בידך לא שמת להם רחמים
על זקן הכבדת עלך מאד
ותאמרי לעולם אחיה
גברת עד לא שמת אלה
על לבך לא זכרת אחריתה
ועתה שמעי זאת
עדינה היושבת לבטח
האמרה בלבבה אני ואפסי
עוד לא אשב אלמנה ולא
אדע שכול ותכאנה לך
שתי אלה רגע ביום אחד
שכול ואלמן כתמם באו
עליך ברב כשפיך בעצמת

חבריך מאד ותבטחי
ברעתך אמרת אין ראני
חכמתך ודעתך היא
שובבתך ותאמרי בלבבך
אני ואפסי עוד
רעה לא תדעי שחרה
ותפל עליך הוה לא תוכלי
כפרה ותבא עליך פתאם
שואה לא תדעי
נא בחבריך וברב כשפיך
באשר יגעת מנעוריך
אולי תוכלי הועיל אולי
תערוצי נלאות ברב
עצתיך יעמדו נא ויושיעך
הברו שמים חרזים כוכבים
מודיעים לחדשים מאשר
יבאו עליך הנה היו כקש
אש שרפתם לא יצילו
אתן פשם מיד להבה אין
גחלת לחמם אור לשבת
נגדו כן היו לך אשר יגעת
סחריך מנעוריך איש
לעברותו אין מושיע

שמעו זאת בית
יעקב הנקרא בשם
ישראל ומימי יהודה יצאו
הנשבעים בשם יהוה

ובאי ל׳ ב׳ חד מ״ל ובאי שבבי עמי לפי
ובאי אל חמלך דיד ובאי ומכן ובאי בה שקר
בתכ׳ ׳:

ושיבה לארץ ב׳ שבי לארץ אין כסא ושבו אש לארץ שבעמיריה ושבו לארץ חיבו זקנים ׳ וכעדשי דומל
בלשב עמיריבא מחטיריך ה עלה כיף הנעדין כי אעדין בעדין סדליה׳ ׳ ולא אריב ב׳ ושמר שמיעו אמר שיעמר
מי זה מעלים ואני בעמי׳ ׳:

ואלהי ישראל ובכירו לא
באמת ולא בצדקה כי
מעורה קרו שנקראו על
אלהי ישראל ונסמכו יחוה
צבאות שמו
חרא שנותי מאז
הגדתי ומפי יצאו ואשמיעם
פתאם עשיתי ותבאנה
מדעתי כי קשה אתה ומגיד
ברזל ערפך ומצחך נחושה
ואגיד לך מאז בטרם תבוא
השמעתיך פן תאמר
עצבי עשם ופסלי ונסכי
צום שמעתה חזה כלה
אם לא שמעתה גם ידעתי
הלא שוא מעתה ובגדות
ולא ארע עמם עתה נבראו
ולא מאז ולפניום ולא
שמעת פן תאמר הנה
הם עתה גם לא שמעתם
לא נודעת גם מאז לא
פתחו אזנך כי ידע ידעתי בגוד
תבגוד ופשע מבטן קרא
לך מרחם שמו אליך
אפרה [illegible] לך
לבלתי הכאוב חנה
עדפתך ולא בכסף בחרתיך

באשר הלל הגר חשך הקדמי כריע הנמרי בחבריך המחרד ומרצא אמיצא ולסדלמי הנזדון בא ומזמני אמרזל
מה יתירון מקא ראבימלך שלעוין ס׳

ובאלהי ישראל ובכירו לא קריבנו ולא ומבאנו אל ישראל ומבאנו ושלשו ומגלאנו פרנאנו עשומר
ומבאנכי נגרות משלמי מלא ראשמרבנו אחרבוי מאי ריבאנו ראשמרעבר ס׳

בכור עני למענן למעני
אעשה כי איך יחל וכבודי
לאחר לא אתן
שמע אלי יעקב
וישראל מקראי אני הוא
אני ראשון אף אני אחרון
אף ידי יסדה ארץ וימיני
טפחה שמים קרא אני
אליהם יעמדו יחדו הקבצו
כלכם ושמעו מי בהם הגיד
את אלה יחוה אהבו יעשה
חפצו בבל וזרעו כשדים
אני אני דברתי אף קראתיו
הביאתיו והצליח דרכו
קרבו אלי שמעו זאת לא
מראשון בסתר דברתי מעת
היותה שם אני ועתה אדני
יחוה שלחני ורוחו
כה אמר יחוה גאלך קדוש
ישראל אני יחוה אלהיך
מלמדך להועיל מדריכך
בדרך תלך לו אם הקשבת
למצותי יהי כנהר שלומך
וצדקתך כגלי הים ויהי
כחול זרעך וצאצאי מעיך
כמעתו לא יכרת ולא
ישמד שמו מלפני צאו

מבבל ברחו מכשדים
בקול רנה הגידו השמיעו
זאת הוציאוה עד קצה
הארץ אמרו גאל יחוה
עבדו יעקב ולא צמאו
בחרבות הוליכם מים מצור
הזיל למו יבקע צור ונזלו
מים אין שלום אמר יחוה
לרשעים שמעו
איים אלי הקשיבו לאמים
מרחוק יחוה מבטן קראם
ממעי אמי הזכיר שמי
וישם פי כחרב חדה בצל
ידו חבאני וישימני לחץ
ברור בא שפתו הסתירני
ויאמר לי עבדי אתה
ישראל אשר בך אתפאר
ואני אמרתי לריק יגעתי
לתהו והבל כחי כלותי אכן
משפטי את יחוה ופעלתי
את אלהי ועתה אמר
יחוה יצרי מבטן לעבד לו
לשוב יעקב אליו וישראל
לא יאסף ואכבד בעיני
יחוה ואלהי היה עזי ויאמר
נקל מהיותך לי עבד להקים
את שבטי יעקב ונצירי

ונשרי
ד

הרעבתו ל׳ קדרין הרימתון הבא ויאמרו שפעת
חזוה ידיא אלי ראשך הוכצמוה לבו ס׳

ישב׳ ל׳ ותעריכו אתכם כריח ר׳ ישבו בני
ויחזיקו מחרפיך וחנעלו׳ א׳ בטבח בבואם׳ ס׳

על כפיס ב׳ חן על כפיס חסכיך על כפיס ישאוכר על כפיס כמה אורי ס׳ ואוכי ג׳ ואוכי חשמיע אתכמחכר אויב
ואוכי ששמוכ אלהי ואוכי לייבי׳ ס׳ יצאו ד׳ לאמר לאמחיוכ יצאו מכאן אחר המיכ וכאוכ כשוכיכ׳ ס׳

ישר׳ אל לחם שיב ונתתיך
לאור גוים להיות ישועתי
עד קצה הארץ׳
כה אמר יהוה
גאל ישראל קדושו לבזה
נפש למתעב גוי לעבד
משלים מלכים יראו
וקמו שרים וישתחוו ל
למען יהוה אשר נאמן
קדוש ישראל ויבחרך
כה אמר יהוה בעת רצון
עניתיך וביום ישועה
עזרתיך ואצרך ואתנך
לברית עם לקים ארץ
נחלות שממות לאמר
לאסורים צאו לאשר
בחשך חגלו על דרכים
ירעו ובכל שפים מרעיתם
לא ירעבו ולא יצמאו
ולא יכה שרב ושמש כי
מרחמם ינהגם ועל מבועי
מים ינהלם ושמתי כל הרי
דרכי לדרך ומסלתי ירומון
הנה אלה מרחוק יבאו
והנה אלה מצפון ומים
ואלה מארץ סינים׳ רנו
שמים וגילי ארץ יפצחו
ופצחו
פרצו

חרים רנה כי נחם יהוה
עמו ועניו ירחם׳
ותאמר ציון
עזבני יהוה ואדני שכחני׳
התשכח אשה עולה
מרחם בן בטנה גם אלה
תשכחנה ואנכי לא
אשכחך׳ הן על כפים
חקותיך חומותיך נגדי תמיד׳
מהרו בניך מהרסיך ומחרבך
ממך יצאו׳ שא סביב
עיניך וראה כלם נקבצו׳
באו לך חי אני נאם יהוה
כי כלם כעדי תלבשי׳
ותקשרים כלה כי
חרבותיך וש׳ ממקומך׳ ארץ
הרסתיך כי עתה תצרי
מיושב ורחקו מבלע׳
עוד יאמרו באזניך בני
שכולך צר לי המקום
גשו לי אשכה ואמרת
בלבבך מי ילד לי את אלה
ואני שכולה וגלמודה גלה
וסורה ואלה מי גדל הן אני
נשארתי לבדי אלה איפה
הם׳
כה אמר אדני יהוה הנה

אשא אל גוים ידי ואל
עמים ארים נסי והביאו
בניך בחיק ובנותיך על
כתף תנשאנה׳ והיו מלכים
אמנך ושרותיהם מינקותיך
אפים ארץ ישתחוו לך
ועפר רגליך ילחכו וידעת
כי אני יהוה אשר לא
יבשו קוי׳
היקח מגבור
מלקוח ואם שבי צדיק
ומלט כי כה אמר יהוה
גם שבי גבור יקח ומלקוח
עריץ ימלט ואת ריב
אנכי אריב ואת בניך אנכי
אושיע והאכלתי את
מוניך את בשרם ודמם
כמתק ישכרון ועל
בשר כי אני יהוה מושיעך
וגאלך אביר יעקב׳
כה אמר יהוה אי
זה ספר כריתות אמכם
אשר שלחתיה או מי
מנשי אשר מכרתי אתכם
[illegible]
תבש עולם שלחה אמכם
מרוב נבלתיכם אי איש

ויהי ערב ז׳ ויהי פלים אשמנים ויבקרים חלב מיד ויהי אני אחר כרמי מחלוכך לעמי הארשוכך לי באמיכם וכלוכ מים ויבוא
ויהי בשמעו ויהי עמי אחר ויעקבו׳ יקח ד׳ ר׳ ק׳ ל׳ ויהי פרעה בס שמו בעור יקח ואחר ויבאר בירל מ׳ עפרים יקח בנו ס׳ ס׳

קרא אתו ואין עונה קיעור
קיעה חרום מפרתו ואס
אזכרה אל חוב בעבתו
אחריבים אשים נחרות
מדבר תכאשו נתסמאיו
מיסותמת בעמא אלבוש
שמים קרותו שק אשים
כסותם ארמן יחוה
נתן לי לשון למודים לדעת
לעות את נעף דבר עיר
בבקר בבקר יעיר לי אזן
לשמע כלמודים ארמן
יחוה פתח לי אזן ואנכי לא
מריתי אחור לא נסוגתי
גויתי למכים ולחיי למרטים
פני לא הסתרתי מכלמות
ורק יארני יחוה יעזר לי
על כן לא נכלמתי על כן
שמתי פני כחלמיש ואדע
כי לא אבוש קרוב
מצדיקי מי ריב אתי
נעמדה יחד מי בעל משפטי
יגש אלי הן ארני יחוה
יעזר לי מי הוא ירשיעני
הן כלם כבגד יבלו עש
אכלם עי יבגם יראתוה
שמע בקול עבדו אשר

חלך חשכים ואין נגה לו
יבטח בשם יחוה וישען
באלהיו הן כלכם קרחי
אש מאורו זיקות לכו
באור אשכם וביזיקות
בעצבתם מרדו תשכבון
לכם למעצבה תשכבו

51,1 שמעו אלי רדפי צדק
מבקשי יחוה הביטו אל
צור חצבתם ואל מקבת
בור נקרתם הביטו אל
אברהם אביכם ואל שרה
תחולל כם כי אחד קראתיו
ואברכהו וארבהו
כי נחם יחוה ציון נחם
כל חרבתיה ויעש מדבר
בעדן וערבתה כגן יחוה
ששון ושמחה ימצא בה
תודה וקול זמרה
הקשיבו אלי עמי
ולאומי אלי האזינו כי
תורה מאתי תצא ומשפטי
לאור עמים ארגיע
צדקי קרוב ישועתי
עמים ישפטו אלי איים
וקוויאל זרעי יחילו שא

לשמים עיניכם והביטו
אל הארץ מתחת כי
שמים כעשן נמלחו וארץ
כבגד תבלה ושבביה כמו
כן ומותה ושועתי
לעולם תהיה וצדקתי
לא תחתת שמעו
אלי דעי צדק עם תורתי
בלכם אל תיראו חרפת
אנש ומגדפתם אל תחתו
כי כבגד יאכלם עש
וכצמר יאכלם סס וצדקתי
לעולם תהיה וישועתי
לדור דורים
עורי עורי לבשי
עוזך זרוע יחוה עורי כימי
קדם דרות עולמים
הלוא את הוא המחצבת
רהב מחוללת תנין הלוא
את היא המחרבת ים מי
תהום רבה השמה מעמקי
ים דרך לעבר גאולים
ופדויי יחוה ישובון ובאו
ציון ברנה ושמחת עולם
על ראשם שש ושמחה
ישיגון נסו יגון ואנחה
אנכי אנכי הוא

מנחמכם מצאתי ותיראי׃
מאנשי כוחותומפי ארם
חצירינתן ותשכחיתוה׃
עשה נטה שמים ויסד׃
ארץ ותפחד תמיד כל׃
היום מפני חמת מציק׃
כאשר פנו להשחית׃
ואיה חמת המציק׃ מחר
עשה להפתח ולא תמות׃
לשחת גל איחסר לחמו׃
ואנכי יהוה אלהיך רגע
הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו׃
ואשים דברי בפיך ובצל ידי׃
כסיתיך לנטע שמים וליסד׃
ארץ ולאמר לציון עמי אתה׃
חתת עורר׃
חתת עוררי קומי ירושלם׃
אשר שתית מיד יהוה׃
את כוס חמתו את קבעת
כוס התרעלה שתית׃
מצית אין מנהל לה מכל
בנים ילדה ואין מחזיק׃
בידה מכל בנים גדלה׃
שתים הנה קרא אליך מי
ינוד לך השד והשבר׃
והחרב ומי אנחמך׃

בנך עלפו שכבו בראש
כל חוצות כתו אמכמר
חמת יהוה גערת אלהיך׃ לכן שמעי־
נא זאת ענה ושכרת׃
ולא מיין׃
כה אמר ארניך
יהוה ואלהיך ריב עמו
הנה לקחתי מידך את
כוס התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוסיפי׃
לשתותה עוד ושמתיה
בידי מוניך אשר אמרו׃
לנפשך שחי ונעברה׃
ותשימי כארץ גוך וכרחוב
לעברים׃
עורי עורי לבשי
עזך ציון לבשי בגדי׃
תפארתך יקום ירושלם עיר
הקדש כי לא יוסיף יבא
בך עוד ערל וטמא׃
התנערי מעפר קומי שבי
ירושלם התפתחי מוסרי
צוארך שביה בת ציון׃
כי כה אמר יהוה
חנם נמכרתם ולא בכסף
תגאלו׃ כי כה אמר אדני

יהוה מצרים גרד עמי׃
בראשנה לגור שם ואשור
באפס עשקום׃ ועתה מי
ליפה נאם יהוה כי לקח
עמי חנם משלו יהילו׃
נאם יהוה ותמיד כל היום
שמי מנאץ׃ לכן ידע עמי
שמי לכן ביום ההוא כי
אני הוא המדבר הנני׃ מה
נאוו על ההרים רגלי מבשר
משמיע שלום מבשר טוב
משמיע ישועה אמר
לציון מלך אלהיך׃ קול
צפיך נשאו קול יחדו
ירננו כי עין בעין יראו׃
בשוב יהוה ציון׃ פצחו רננו
יחדו חרבות ירושלם׃ כי
נחם יהוה עמו גאל ירושלם׃
חשף יהוה את זרוע קדשו
לעיני כל הגוים׃ וראו כל
אפסי ארץ את ישועת
אלהינו׃ סורו סורו
צאו משם טמא אל תגעו
צאו מתוכה הברו נשאי
כלי יהוה׃ כי לא בחפזון
תצאו ובמנוסה לא תלכון
כי יהלך לפניכם יהוה׃

ומאספכם

מאספכם אלהי ישראל
תנחומיך תשבל
עבריכם וכשא ובה מאד
כאשר שמנו עליך רבים
כומשחתמאר שמראחו
ותארומכבד ארס כן יוה
גוים רבים עלו וקפצו
מלבסיפוחס כי אשר לא
ספר לחסד ראו ואשר לא
שמעו התבונו מי האמין
לשמעתנו וזרוע יהוה על
מי נגלתה וירעל כיונק
לפנו כשרש שמארץ ציה
לא תאר לו ולא אחדו ונראהו
ולא מראה ונחמדהו ונבזה
וחדל אישים איש מכאבות
ויודע חלי וכמסתר פנים
ממנו נבזה ולא חשבנהו
אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו
סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע
מכה אלהים ומענה והוא
מחלל מפשענו מדכא
מעונתינו מוסר שלומנו
עליו וחבורתו נרפא לנו
כלנו כצאן תעינו איש
לדרכו פנינו ויהוה הפגיע
בו את עון כלנו נגש והוא

נעגנו ולא יפתח פיו כשה
לטבח יובל וכרחל לפני
גזזיה נאלם ולא יפתח פיו
מעצר וממשפט לקח ואת
דורו מי ישוחח כי נגזר
מארץ חיים מפשע עמי
נגע למו ויתן את רשעים
קברו ואת עשיר במתיו
על לא חמס עשה ולא
מרמה בפיו ויהוה חפץ
דכאו החלי אם תשים אשם
נפשו יראה זרע יאריך
ימים וחפץ יהוה בידו יצלח
מעמל נפשו יראה ישבע
ברעתו יצדיק צדיק עבדי
לרבים ועונתם הוא יסבל
לכן אחלק לו ברבים ואת
עצומים יחלק שלל תחת
אשר הערה למות נפשו
ואת פשעים נמנה והוא
חטא רבים נשא ולפשעים
יפגיע רבי עקבה
לאבל הפיה ורנה ופצחו
לא חלה כי רבים בני שוממה
מבני בעולה אמר יהוה
הרחיבו מקום אהלך ויריעות
משכנותיך יטו אל תחשכו

האריכו מיתריך ויתדותיך
חזקו כי ימין ושמאול
תפרצו וזרעך גוים ירש
וערים נשמות יושיבו אל
תירא כי לא תבוש ואל
תכלמו כי לא תחפיר כי
בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי עוד כי בעלך עשיך
יהוה צבאות שמו וגאלך
קדוש ישראל אלהי כל
הארץ יקרא כי כאשה
עזובה ועצבת רוח קרא לך
יהוה ואשת נעורים כי
תמאס אמר אלהיך רגע
קטן עזבתיך וברחמים
גדלים אקבצך בשצף
קצף הסתרתי פני רגע
ממך וחסד עולם רחמתיך
אמר גאלך יהוה
כימי נח זאת לי
אשר נשבעתי מעבר מי
נח עוד על הארץ כן
נשבעתי מקצף עליך
ומגערת בך כי החרים ומושו
והגבעות תמוטנה וחסדי
מאתך לא ימוש וברית

שלומי לא תמוט אמר
מרחמך יהוה
עמוס סערה לא נחמה
חנה אנכי מרבין בפוך
אבנך ויסדתיך בספירים
ושמתי בקרי שמשותיך
וישעיך לאבני אקדח וכל
גבולך לאבני חפץ וכל
בניך למודי יהוה ורב שלום
בניך בעצבון תכונני רחקי
מעשק כי לא תירא
ומקחתה לא תקרב אליך
הן גורו אגר מגורי
גם אתך עליך יפיל לחן
אוביר את חרש נפח
בא משחית לו
למעשהו ואני בראתי
משחית חכל כלי
יוצר עליך לא יצלח וכל
לשון תקום אתך לדין תרשיע
זאת נחלת עבדי
ויהוה צדקתם נאם
יהוה הוי כל צמא
לכו למים ואשר אין לו כסף
לכו שברו ואכלו ולכו שברו
בלא כסף ובלא מחיר יין
וחלב למה תשקלו כסף ל

בלוא לחם ויגיעכם בלוא
לשבעה שמעו שמוע אלי
ואכלו טוב ותתענג בדשן
נפשכם הטו אזנכם ולכו אלי
שמעו ותחי נפשכם ואכרתה
לכם ברית עולם חסדי דוד
הנה עדים נתתיו לאומים
נתתיו נגיד ומצוה לאמים
הן גוי לא תדע תקרא אליך
לא ידעוך אלי ירוצו למען
יהוה אלהיך ולקדוש ישראל
כי פארך
דרשו יהוה בהמצאו
קרא אתו בהיותו קרוב יעזב
רשע דרכו ואיש און
מחשבתיו ושב אל יהוה
ורחם עליו אל אלהינו כי הרבה
לסלוח כי לא מחשבותי
מחשבותיכם ולא דרכיכם
רם שמים יהוה כי גבהו
מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם
ומחשבתי ממחשבתיכם כי
כאשר ירד הגשם והשלג מן
השמים ושמה לא ישוב כי אם
הרוה את הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם
לאכל כן יהיה דברי אשר

ויצא מפי לא ישוב אלי
ריקם כי אם עשה את אשר
חפצתי והצליח אשר
שלחתיו כי בשמחה תצאו
ובשלום תובלון והרים
והגבעות יפצחו לפניכם
רנה וכל עצי השדה ימחאו
כף תחת הנעיצן יעלה
ברוש תחת הסרפד יעלה
והיה ליהוה לשם לאות
עולם לא יכרת
בה אמר יהוה שמרו
משפט ועשו צדקה כי
קרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות
אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם
יחזיק בה שמר שבת
מחל לו שמו מעות
כל רע ואל יאמר
בן הנכר הנלוה אל יהוה
לאמר הבדיל יבדילני יהוה
מעל עמו ואל יאמר הסריס
הן אני עץ יבש
כי כה אמר יהוה
לסריסים אשר ישמרו את
שבתותי ובחרו באשר
חפצתי והחזיקו בבריתי

ואחבוק ב׳ אוחבת משמשמ׳ ואוכל אשר אוחבוב
ורשלחו ב׳ אוכאמבי ותשלחו שריך עד׳ ס׳:

ואשמון ב׳ מרוש וקדוש אשמון וגוב ראבא
ממלך בבריוד׳ ס׳:

ואתה כי חוס מחר גדולתך
מאד ס׳ עריק אבד ואון ס׳
איש שם על לבו אנשי
חסד נאספים באין מביזכי
מפני הרעה נאסף הצדיק
ובאו שלום ינוחו על משכבתם
הלך נכחו ואתם קרבו הנה
במעונה זרע מנאף ותולדה
עלמותת ענגו עלמי תרחיבו
פה תאריכו לשון הלוא
אתם ילדי פשע זרע שקר
הנחמים באליים תחרו כל
עין ענג שחקו הילדים
בנחלים תחת סעפי חסלעים
בחלקי נחל חלקך הם חם
גורלך גם להם שפכת נסך
העליתי מנוחה על אלה
אנחם על הרגבות ונשא
שמתי משכבך נס שם עדות
זבחו ואחרי הילות
והמזוזה שמתי זכר נגד
מאתי גלותי על הרחבת
משכבך תכרתך מחט
אהבת משכבם חזות
ותשדי לך בשמו ותדבי
רק יין תשלחון נדר ערן
מי יוזק ותשפיל עד שאול

ותתי לחם בביתי וכחומתי
ולרוש טוב מבנים תבנות
שם עולם אתן לו אשר לא
יכרת וכנגד
חנלוים על הוה לשרתו
וקראתם את שם יהוה ל
לחיות לעבדים כל שמר
שבת מחללו ומחזיקים
בבריתי והביאותים אל הר
קדשי ושמחתים בבית
תפלתי עולותים וזבחיהם
לרצון על מזבחי ביתי
בית תפלה יקרא לכל
העמים נאם ארני יהוה
מקבץ נדחי ישראל עוד
אקבץ עליו לנקבציו
כל חיתו שדי אתו לאכל
כל חיתו ביער
עמו עוריים כלם
לא ידעו כלם כלבים
אלמים לא יוכלו לנבח חזים
שכבים אהבי לנום וכלבים
עזי נפש לא ידעו שבעה
והמה רעים לא ידעו הבין
כלם לדרכם פנו איש
לבצעו מקצהו אתיו
אקו נחיו ונסבאה שכר

ורכב ברכב נבעת לא אמרת
נוצשתי ותורד מצאת על
כן לא אחלת ואתמיד אות
ותיראי כי תכבו אותי לא
זכרת לא שמת על לבך
חלא אני מחשה ומעולם
ואותי לא תיראו אמאמיד
ערקוקך ואת מעשיך ולא
יועילוך בזעקך נצלך
קבוצך ואת כלם ישא רוח
יקח הבל יחסה כי ונחל
ארץ ויתן שמרי ירשו
ואמר סלוקו סלו תרו דרך
מכשול מדרך עמי
כלה אמר רם
ונשא שכן עד וקדוש שמו
מרום וקדוש אשכון ואת
דכא ושפל רוח להחיות רוח
שפלים ולהחיות לב נדכאים
כי לא לעולם אריב ולא
לנצח אקצף כי רוח מלפני
ונשמות נשמות אני עשיתי
בעון בצעו קצפתי אכהו
הסתר ואקצף ויסלך שובב
בדרך לבו ודרכיו ראיתי
וארפאהו ואנחהו ואשלם
נחמים לו ולאבלי ישראל

מזמור ה׳ מבעלות בעבודה ומחזור אבריות ומבואמים כל נאמן ומאמין לבעו שוב׳ ס׳: אמון ב׳ ומבטחון בעבו שבו
אשרוד לאמלי ס׳: חבון ה׳ ומשמרון חזון כלבוד שאמלין ומאמר למוסיר ס׳: חמטר ב׳ עלון דרע מבאף ס׳:

מלוים ב׳ מחזיר ואשלם מומים אבריים מחשים ס׳:
מלו עלו ב׳ ואמרסלו מלו עבוד בשעיים ס׳:

שפתים שלוש שלוש לדחוק
ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו
והרשעים כים נגרש כי אי
השקט לא יוכל ויגרשו מימיו
רפשון וטיט ואין שלום אמר
אלהי לרשעים
קרא בגרון אל תחש
חשך כשופר הרם קולך
והגד לעמי פשעם ולבית
יעקב חטאתם ואותי יום
יום יורשון ודעת דרכי אי
יחפצון כגוי אשר צדקה אי
עשה ומשפט אלהיו לא
עזבו שאלוני משפטי צדק
קרבת אלהים יחפצון לדעת
עמנו ולא ראיתי עניתי נפשנו
ולא תדע הזביון עמכם
תמצאו חפץ וכל עצביכם
תנגשו הן לריב ומצה תעמו
ולהכות באגרף רשע לא
תצומו כיום להשמיע במרום
קולכם הכזה יהיה עום
אבחרהו עצות אדם אי
נפשו הלך כאגמון ראשו
ושק ואפר יציע הלזה אי
תקרא צום ויום רצון ליהוה
הלוא זה צום אבחרהו פתח

חרעבות רשע חתר אגודות
מוטה ושלחו רעוע אי
חפשים וכל מוטה תנתקו
הלוא פרס לרעב לחמך אי
ועניים מרודים תביא בית
תראה ערם וכסיתו ומבשרך
לא תתעלם אי יבקע אי
כשחר אורך וארכתך מהרה
תצמח והלך לפנך צדקך
כבוד יהוה יאספך אז אי
תקרא ויהוה יענה תשוע
ויאמר הנני אם תסיר מתוכך
מוטה שלח אצבע ודבר
און ותפק לרעב נפשך אי
ונפש נענה תשביע ורח
בחשך אורך ואפלתך אי
כי יצחריס ונחך יהוה תמיד
והשביע בצחצחות נפשך
ועצמותיך יחליץ והיית כגן
רוה וכמו יאמיס אשר לא
יכזבו מימיו ובנו ממך חרבות
עולם מוסדי דור ודור אי
תקומם וקרא לך גדר פרץ
משיב נתיבות לשבת אם
תשיב משבת רגלך עשות
חפצך ביום קדשי וקראת
לשבת ענג לקדוש יהוה

מכבד וכבדתו מעשות אי
דרכיך ומצא חפצך ודבר
דבר אז תתענג על יהוה
והרכבתיך על במתי ארץ
והאכלתיך נחלת יעקב
אביך כי פי יהוה דבר
חזו לאמן עדותיו
יהוה מחו שיעולא כברה
אזנו משמוע כי אם עונותיכם
היו מבדילים בינכם לבין
אלהיכם וחטאותיכם אי
הסתירו פנים מכם משמוע
כי כפיכם נגאלו דם אי
ואצבעותיכם בעון אי
שפתותיכם דברו שקר
לשונכם עולתה יהגה
קרא אין קורא אין נשפט
באמונה בטוח על תהו
ודבר שוא אחרו עמל והוליד
און כי ביצי צפעוני בקעו
וקורי עכביש יארגו האכל
מביציהם ומות הזרה
תבקע אפעה קורי הסל
לא יהיו לבגד ולא יתכסו
במעשיהם מעשיהם
און ופעל חמס בכפיהם
רגליהם לרע ירוצו ומהרו

ישמר ב׳ בטעגלוהט סמכתיהוד ולא ישמע עוד חמס קדל בגבולך מחשבים שדי ס׳ בתיהוד ל׳ ואמרו לו מי ב׳
בתיהוד מי כשלוה בתיהוד אמרו מרשבי אלהלן דרשתיהוד : ס׳

אין דשפט ב׳ חד קמיע וחד פתח פדויך
גאל חדש וחסדי האמתך בעדיהוד : ס׳

לשפך דם נקי מחשבותיהם
מחשבות און שד ושבר ביש
במסלותם הרס שלום לא
ידעו ואין משפט במעגלותם
נתיבותיהם עקשו להם כל
הדרך בה לא ידע שלום על
כן רחק משפט ממנו ולא
תשיגנו צדקה נקוה לאור
והנה חשך לנגהות באפלות
נהלך נגשש כעורים קיר
ובאין עינים נגשש כחשכים
בעתה רוסכנש כאשמנים א
בתוכים נאמה כדבים כלנו
ובדמים חגה נהגה נקוה לש
למשפט ואין לישועה יש
רחקה ממנו כי רבו פשעינו
נגדך וחטאותינו ענתה בנו
כי פשעינו אתנו ועונתינו
ידענום פשע ובחש ביהוה
ונסוג מאחר אלהינו דבר
עשק וסרה הרה והגו מלב
דברי שקר חשך אחור מש
משפט ועמדה מרחוק ש
תעמד כי כשל בחוצות אמ
אמונה לא תוכל לבוא
והיה האמת נעדרת וסר מרע
משתולל לו ראה יהוה ורע
בעיניו כי אין משפט וירא
כי אין איש ושתומם כי אין
מפגיע ותושע לו זרעו יש ל
וצדקתו היא סמכתו לש
ולבש צדקה כשריון וכובע
ישועה בראשו ולבש בגדי
נקם תלבשות ועטה כמעיל
קנאה כעל גמלות כעל
ישלם חמה לצריו גמול
לאויביו לאיים גמול ישלם
ויראו ממערב את שם יהוה
וממזרח שמש את כבודו מ
כאשר יבא כנהר צר רוח יהוה יש
נסה בו ובא לציון גואל
ולשבי פשע ביעקב נאם
יהוה ואני זאת בריתי יש
אותם אמר יהוה רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי ש
בפיך לא ימשו מפיך ומפי
זרעך ומפי זרע זרעך אמר
יהוה מעתה ועד עולם
קומי אורי כי בא
אורך וכבוד יהוה עליך זרח
כי הנה החשך יכסה ארץ
ועפל לאמים ועליך יזרח
יהוה וכבודו עליך יראה ל
והלכו גוים לאורך ומלכים
לנגה זרחך שאי סביב עי
עיניך וראי כלם נקבצו באו מ ש
לך בניך מרחוק יבאו מ ש
ובנותיך על צד תאמנה אז
תראי ונהרת ופחד ורחב
לבבך כי יהפך עליך המון
ים חיל גוים יבאו לך שפעת
גמלים תכסך כדרי מדין
ועיפה כלם משבא יבאו זהב
ולבונה ישאו ותהלת יהוה
בשרו בל יעלו על רצון כבודי
לך אי לו נכיות ישרתונך
יעלו על רצון מזבחי ובית
תפארתי אפאר מי אלה
כעב תעופינה וכיונים אל
ארבותיהם כי לי איים יקוו
ואניות תרשיש בראשנה
להביא בנך מרחוק כספם
וזהבם אתם לשם יהוה
אלהיך ולקדוש ישראל כי
פארך ובנו בנך רחוקים
ומלכיהם ישרתונך כי ש
כי בקצפי הכיתיך וברעמי א
רחמתיך ופרחו שעריך מ
תמיד יומם ולילה לא יסגרו
להביא אליך חיל גוים
ומלכיהם נהוגים כיחנו מ

אמשוך לי ובשמחתי ובחסדי ובקיבוץ ישראל
ישקם מרחוק אמר : ס׳

ורבי מדע לי וחסדי האמתך בעדיהוד אי שרהוד בארץ עדן ושל אחרוך חכמה ראה ורבי מדע : ס׳ ויגלו לי חיי משמר
ומדה שרי שבא מחוה עמדו אם ומשובה שבוה ומטבעו בבן ומחשבו לי לי אל שי אשרה אמתך ודעת לתבלך : ס׳

וחמת מלכה אשר לא יעבדוך
ואם לא יאבדו גוים החרבים
כבוד הלבנון אליך יבוא
ברושת תדהר ותאשור יחדו
יחדו לפארך מקום מקדשי
ומקום רגלי אכבד והלכו
אליך שחוחים בני מעניך
והשתחוו על כפות רגליך
כל מנאציך וקראו לך
עיר יהוה צִיון קדוש
ישראל תחת חיותך
עזובה ושנואה ואין עובר
ושמתיך לגאון עולם
משוש דור ודור
וינקת
חלב גוים ושד מלכים
תינקי ויד תבינאני יהוה
מושיעך וגאלך אביר
יעקב
תחת הנחשת אביא
זהב תחת הברזל אביא
כסף ותחת העצים נחשת
ותחת האבנים ברזל ושמתי
פקדתך שלום ונגשיך
צדקה לא ישמע עוד
חמס בארצך שד ושבר
בגבולך וקראת ישועה
חומותיך ושעריך תהלה
לא יהיה לך עוד השמש

לאור יומם ולנגה הירח לא
יאיר לך והיה לך יהוה לאור
עולם ואלהיך לתפארתך
לא יבוא עוד שמשך וירחך
לא יאסף כי יהוה יהיה לך
לאור עולם ושלמו ימי אבלך
ועמך כלם צדיקים לעולם
ירשו ארץ נצר מטעי
מעשה ידי להתפאר הקטן
יהיה לאלף והצעיר לגוי
עצום אני יהוה בעתה
אחישנה

רוח אדני יהוה עלי
יען משח יהוה אתי לבשר
ענוים שלחני לחבש לנשברי
לב לקרא לשבויים דרור
ולאסורים פקח קוח לקרא
שנת רצון ליהוה ויום נקם
לאלהינו לנחם כל אבלים
לשום לאבלי ציון לתת להם
פאר תחת אפר שמן ששון
תחת אבל מעטה תהלה
תחת רוח כהה וקרא להם
אליים צדקת מטע יהוה
להתפאר ובנו חרבות עולם
שממות ראשונים יקוממו
וחדשו ערים חרבות שממות דור

ודור יעמדו זרים ורעו צאנכם
בני נכר אכריכם
וכרמיכם ואתם כהני יהוה
תקראו משרתי אלהינו
יאמר לכם חיל גוים תאכלו
ובכבודם תתימרו תחת
בשתכם משנה וכלמה חרפתם
חלקם לכן בארצם משנה
ירשו שמחת עולם תהיה
להם כי אני יהוה אוהב
משפט שונא גזל בעולה
ונתתי פעלתם באמת וברית
עולם אכרות להם ונודע
בגוים זרעם ונצאיהם
בתוך העמים כל רואיהם
כי הם זרע ברך יהוה
שוש אשיש ביהוה
תגל נפשי באלהי כי הלבישני
בגדי ישע מעיל צדקה
יעטני כחתן יכהן פאר
וככלה תעדה כליה
תוציא נצמח וגנה זרעיה
תצמיח אדני יהוה צדקה
ותהלה לנגד כל הגוים
למען ציון לא אחשה ולמען
ירושלם לא אשקוט עד
יצא כנגה צדקה וישועתה

לגוי עצום ב׳ חדש ממנו ואשמידם ויקטן
והיה והעלאתו לגוי עצום ס׳:

עוטר ה׳ כל ואמרו ואנשי ואפיצם בקש לשוט ארבעה ומיום הישוקי אדר וחשר לשמך הכריתי בריך אדם
להבל דשוד מדינא אוטר וכל הדדקאל ומיטחון ב׳ פ׳ א׳ וטסלי אוכ הד שמר: והיה לך ב׳ לאור שולם ואלהיך
לשבר מעשי: ס׳:

שמרוה ב׳ כל ואשר אכרוהו לרבים ובריות
שלם אמרוהו לחם: ס׳:

שנא ב׳ חס שנא גיל בשלה שנא בעצ׳ ואדון ס׳ וכל אודיכא ומחשע דכחסחון חזר ושנא וקעמט ס׳:
ראשמט ה׳ ומרוחי לחם לאומרים גבול מי שאל לגא לחדר וכנו הרבות אל המסרי ס׳ מטע ב׳ חדפת וחדקל
משע לחם כמטע לשמ׳ ס׳:

ובחיקן ב׳ מי יעשה כמעשיך וכמו משמיש
ויאמר ליהוה ישבח מעשיך ובחיקן יבחר׳: ס׳

ראין עזיר ו׳ כי ראוה וחלה אוה עמי ואביטו ראין עזר כי ריצל אכזיומשיע ויכמיב בעמל לבם ומע אחלו
אפרימו לחזר מרשלם ומי עמחר: ס׳ ואוריד ב׳ כאבדי ישבים ואוריד לארץ בצחה: ס׳

כלפיד יבערו כאוגים׳ ש
ערקו וכלמלכים כבודך
וקבאלה שמחר ש אשר
פיהוה וקבי יהיית עטרת
תפארת ביד יהוה ויגוף מל
מלוכה בכף אלהיך לאש
ואמר לך עוד עזובה וארץ
לא יאמר עוד שממה כי לך
ויקראה פעמה וארצך ל
בעולה ביחפץ יהוה בך ש
וארצך תבעל כי יבעל ל
בחור בתולה יבעלוך בניך
ומשוש חתן על כלה ישיש
עליך אלהיך על חומתיך
ירושלם הפקדתי שמרים
כל היום וכל הלילה תמיד
לא יחשו המזכרים׳ את
יהוה אל דמי לכם ואל תתנו
דמי לו עד יכונן ועד ישים
אתה ירושלם תהלה בארץ
נשבע יהוה בימינו וכזרוע
עוזו אם אתן את דגנך עוד
מאכל לאויביך ואם שתו בני
נכרתי ירושך אשר יגעתי בו
עימו אם פיו ואם לבו הוא
אתיהוה ומקבציו׳ ישוטו
בחצרות קדשו׳

עברו עברו
בשערים פנו דרך העם סלו
סלו המסלה סקלו׳ מאבן
הרימו נס על העמים׳ הנה
יהוה השמיע אל קצה ש
הארץ אמרו לבת ציון הנה
ישעך באה הנה שכרו׳ אתו
ופעלתו לפנו׳ וקראו׳ לחם
עם קדוש גאולי יהוה ולך
יקרא דרושה עיר לא נעזבה׳
מי זה באמארום 631
חמוץ בגדים מבצרה זה הדור
בלבושו עצה כרב כחו אני
מדבר בצדקה רב להושיע
מדוע אדם ללבושך ובגדיך
כדרך בגת׳ פורה דרכתי לבדי
ומעמים אין איש אתי ש
ואדרכם באפי וארמסם ש
בחמתי ויזנחם על בגדי ולכל
מלבושי אגאלתי׳ כי יום נקם
בלבי ושנת גאוליי באה׳ ש
ואביט ואין עזר ואשתומם
ואין סומך ותושע לי זרעי
וחמתי היא סמכתני׳ ואסיס
עמים באפי ואשברם בחמתי
ואוריד לארץ נצחם׳
חסדי יהוה אזכיר

תהלת יהוה כל אשר
גמלנו יהוה ורב טוב לבית
ישראל אשר גמלם כרחמיו
וכרב חסדיו׳ ואמר אך עמי
המה בנים לא ישקרו׳ ויהי
להם למושיע בכל צרתם׳
לא צר ומלאך פניו הושיעם
באהבתו ובחמלתו׳ הוא
גאלם ונטלם ונשאם כל
ימי עולם׳ והמה מרדו ועצבו
את רוח קדשו׳ והפך להם
לאויב הוא נלחם בם׳ ש
ויזכר ימי עולם משה עמו
איה המעלם מים אתרעי
צאן איה השם בקרבם׳ א
אתרוח קדשו׳ מוליך לימין
לימין משה זרוע תפארתו
בוקע מים מפניהם לעשות
לו שם עולם׳ מוליכם ש
בתהומות כסוס במדבר לא
יכשלו׳ כבהמה בבקעה תרד
רוח יהוה תניחנו׳ כן נהגת
עמך לעשות לך שם תפארת׳
הבט משמים וראה׳ מזבל
קדשך ותפארתך אי ש
קנאתך וגבורתך המון מעיך
ורחמיך אלי התאפקו׳ כי

לבית ישראל ל׳ חסדי יהוה אזכיר כי כה אמר אדני יהוה לבית ישראל הרשעתי זכר חסדו ראמונתו ש׳ ס׳
וכל יוזקן אל יכחשון ב׳ ל׳ חד ולבני ישראל תבריך: ס׳ ערב חדש ב׳ אשר גמלנו כרחמיו ורבוב כחסדיו
חסדיו כי אם חצו: ס׳

ויחסך ב׳ ויחסך להם לגויב ויחסך לבב: ס׳
כבדיו׳ ב׳ בבקע עד ודר מדוע תשבנו: ס׳

אתה אבינו כי אברהם לא
ידענו וישראל לא יכירנו
אתה יהוה אבינו גאלנו ש
מעולם שמך
יהוה מדרכיך תקשיח לבנו
מיראתך שובה למען עבדיך
שבטי נחלתך
ירשו עם קדשך עד מתי
בוססו מקדשך היום עם
לא משלת בם לא נקרא
שמך עליהם לוא קרעת
שמים ורדת מפניך הרים
נזלו כקדח אש המסיס מ
מים תבעה אש להודיע ל
שמך לצריך מפניך גוים
ירגזו בעשותך נוראות לא
נקוה ירדת מפניך הרים נזלו
ומעולם לא שמע לא האזינו
עין לא ראתה אלהים זולתך
יעשה למחכה לו פגעתה את
שש ושמח עשה צדק בדרכיך
יזכרוך באורחתיך צפית ונחטא
בהם עולם ונושע ונהי כטמא
כלנו וכבגד עדים כל צדקותינו
ונבל כעלה כלנו ונשא כרוח
ישאנו ואון קדשך אבשמך
מתעורר להחזיק בך כי אל

הסתרת פנים ממנו ותמוגנו
ביד עונינו ועתה יהוה אבינו
אתה אנחנו החמר ואתה
יוצרנו ומעשה ידך כלנו אל
תקצף יהוה עד מאד ואל
לעד תזכר עון הן הבט נא עמך
כלנו עריך קדש היו מדבר ציון
מדבר היתה ירושלם שממה
בית קדשנו ותפארתנו
אשר הללוך אבתינו היה
לשרפת אש וכל מחמדינו
היה לחרבה העל אלה
תתאפק יהוה תחשה ותענו
עד מאד

נדרשתי ללוא שאלו
נמצאתי ללא בקשוני
אמרתי הנני הנני אל גוי לא
קרא בשמי פרשתי ידי כל
היום אל עם סורר הלכים
דרך לא טוב אחר מ ל
מחשבותיהם העם המכעיסים
אותי על פני תמיד זבחים
בגנות ומקטירים על הלבנים
הישבים בקברים ובציים
הלנים בצלים בשר חזיר
ופרק פגלים כליהם
קרב אליך אל תגשני כי

קדשתיך אליך עשן באפי
אש יקדת כל היום הנה
כתובה לפני לא אחשה כי
אם שלמתי ושלמתי על
חיקם עונתיכם ועונות
אבותיכם יחדו אמר יהוה
אשר קטרו על ההרים ועל
הגבעות חרפוני ומדתי
פעלתם ראשנה על חיקם
כה אמר יהוה
כאשר ימצא התירוש ש
באשכול ואמר אל תשחיתהו
כי ברכה בו אעשה למען
עבדי לבלתי השחית הכל
והוצאתי מיעקב זרע ש
ומיהודה יורש הרי ורשוה
בחורי ועבדי ישכנו שמה
והיה השרון לנוה צאן ועמק
עכור לרבץ בקר לעמי ש
אשר דרשוני ואתם עזבי
יהוה השכחים את הר קדשי
הערכים לגד שלחן וממלאים
למני ממסך ומניתי אתכם
לחרב וכלכם לטבח תברעו
יען קראתי ולא עניתם ש
דברתי ולא שמעתם ותעשו
הרע בעיני ובאשר לא ש

חפצתי בחרתם׃
לבו כה אמר ארני יהוה הנה
עבדי יאכלו ואתם תרעבו
הנה עבדי ישתו ואתם תצמאו
הנה עבדי ישמחו
ואתם תבושו הנה עבדי
ירנו מטוב לב ואתם תצעקו
מכאב לב ומשבר רוח תילילו׃
והנחתם שמכם לשבועה לבחירי
ארני יהוה ולעבדיו יקרא
שם אחר אשר המתברך
בארץ יתברך באלהי אמן
והנשבע בארץ ישבע באל
באלהי אמן כי נשכחו צרות
הראשנות וכי נסתרו מעיני׃
כי הנני בורא שמים חדשים
וארץ חדשה ולא תזכרנה
הראשנות ולא תעלנה על
לב׃ כי אם שישו וגילו עדי
עד אשר אני בורא כי הנני
בורא את ירושלם גלה ועמה
משוש וגלתי בירושלם׃
וששתי בעמי ולא שמע
בה עוד קול בכי וקול זעקה׃
לא יהיה משם עוד עולל ימים
וחלנו אשר לא ימלא את

ימיו כי הנער בן מאה שנה
ומות החוטא בן מאה שנה
יקלל׃ ובנו בתים וישבו׃
ונטעו כרמים ואכלו פריים׃
לא יבנו ואחר ישב לא׃
ישעו ואחר יאכל כי כימי
העץ ימי עמי ומעשי ידיהם
יבלו׃ בחירי לא יגיעו לריק
ולא ילדו לבהלה כי זרע
ברוכי יהוה המה וצאצאיהם
אתם׃ והיה טרם יקראו ואני
אענה עודם מדברים ואני
אשמע׃ זאב וטלה ירעו
כאחד׃ וארי כבקר יאכל
תבן ונחש עפר לחמו׃ לא
ירעו ולא ישחיתו בכל הר
קדשי אמר יהוה׃
כה אמר יהוה
השמים כסא והארץ הדם
רגלי איזה בית אשר תבנו
לי ואיזה מקום מנוחתי׃ ואת
כל אלה ידי עשתה ויהיו׃
כל אלה נאם יהוה ואל זה
אביט אל עני ונכה רוח׃
וחרד על דברי׃ שוחט׃
השור מכה איש זובח שה
ערף כלב מעלה מנחה דם

חזיר מזכיר לבונה מברך און
גם המה בחרו בדרכיהם׃
ובשקוציהם נפשם חפצה׃
גם אני אבחר בתעלליהם׃
ומגורתם אביא להם׃ יען
קראתי ואין עונה דברתי׃
ולא שמעו ויעשו הרע בעיני
ובאשר לא חפצתי בחרו׃
שמעו דבר יהוה
החרדים אל דברו אמרו׃
אחיכם שנאיכם מנדיכם׃ ל
למען שמי יכבד׃ ויתוחו׃ אך
בשמחתכם ויבשו׃ קול
שאון מעיר קול מהיכל׃
קול יהוה משלם גמול׃
לאויבו׃ בטרם תחיל נלדה
בטרם יבוא חבל לדה׃ מי
וחמליטה זכר׃ מי שמע
כזאת מי ראה כאלה׃ היחיל
ארץ ביום אחד אם יולד
גוי פעם אחת׃ כי חיל
ילדה ציון את בניה׃ הן אנכי
אשביר ולא אוליד׃ אמר
יהוה אם אני המולידה ועצרתי
אמר אלהיך׃
שמחו את ירושלם
וגילו בה כל אהביה׃ שישו

ובראון ט׳ והיה ביום׳ הששי ושפטו את העם שופט יומם׳ והיה ערב יהי אור׳ ויבראו בכורי כל אשר באדם
והשרעים והרוסכן אוכל בלי אחוסמי ובראו לבוש מלכות לי אל הילשכות וכליאו׳ ס׳

ג׳ ומן מיחדי בחדי לשל לאוחיו לשרטי
הלוות וגם כלדים אלקו לפוטם ולכוטם הלהם

אתה מ״ש שבל המראבים
עליהם למעו תנקו ושבעם
משרתנו המים למעו תמעו
והתענתם מיום בכורה
ביום אמר יהוה
הנמנטה אל הכנעני שלום
הכנעי שוטף בכבד גוים
ויקחתם על צרתם שאו על
ברכים תשעשעו כאשר
אשר אמו תנחמנכם אנכי
אנחמכם וביר׳ שלם תנחמו
ורא אתם ושלכם ש״ל
ועל יד קד שו׳ ירושלם אמר
יהוה כאשר ביאו בני ש״
ישראל את המנחה בכלי
טהור בית יהוה ונם מהם
אקח לכהנים ללוים אמר יהוה
כי כאשר השמים החדשים
והארץ החדשה אשר אני עשה
עמדים לפני נאם
יהוה כן יעמד זרעכם ש״
ושם חדש ומדי חדש
בחדשו ומדי שבת בשבתו
יבוא כל בשר להשתחות
לפני אמר יהוה ויצאו
וראו בפגרי האנשים ש״
הפשעים בי פשעו בי תולעתם
לא תמות ואשם לא תכבה

והיו דראון לכל בשר

סיום הפטרות
איה ומאמים
ואחרי והנשרים

דברי ירמיהו בן חלקיהו
מן הכהנים אשר בענתות
בארץ בנימן אשר היה דבר
יהוה אליו בימי יאשיהו בן
אמון מלך יהודה בשלש
עשרה שנה למלכו ויהי
בימי יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה עד תם עשתי
עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד
גלות ירושלם בחדש ש״
החמישי
ויהי דבר יהוה אלי
לאמר בטרם אצרך ב״
בבטן ידעתיך ובטרם תצא
מרחם קדשתיך נביא ל
לגוים נתתיך ואמר אהה
אדני יהוה הנה לא ידעתי
כי נער אנכי
ויאמר יהוה אלי אל תאמר
נער אנכי כי על כל אשר
אשלחך תלך ואת כל אשר

ג׳ ופעמים לשמם אחרי ויעבדו פי עלמן
הראוסכן ושש לשמש ובעמוסכם שחוי לשמש

ביאור ה׳ ונחשבו אות מדין הראוי ויקם ויאסף עמך ויש בבבל תשמיט קשוב קשוב לבמאמרם ותלאך
ראוי כמוהו לי מסדלי ומבנ ואמרתי ואמרו׳ ס׳ באות לא מלרע שלום אריהוה לבעיהו מעשיהם שמו עמו ויקם
מגדל פשעיהם ועמלו הבורר בעיב׳ ס׳
וכל מלם ויחל בחת
בלב